

Tereza Vlčková

***Módní
a portrétní
fotografie
časopisu
Blok***

Slezská Univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta
Institut tvůrčí fotografie

2008

Tereza Vlčková

***Módní
a portrétní
fotografie
časopisu
Blok***

Diplomová bakalářská práce

Obor: Tvůrčí fotografie

Vedoucí práce: Odb. as. Mgr., MgA. Tomáš Pospěch

Oponent: Odb. as. MgA. Pavel Mára

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem téma své bakalářské práce **Módní a portrétní fotografie časopisu Blok** vypracovala samostatně. Prameny, ze kterých jsem čerpala, uvádím v závěru práce.

Souhlasím, aby tato práce byla zveřejněna formou zařazení do knihovny FPF SU v Opavě, Umělecko-průmyslového muzea v Praze a na internetové stránky ITF a tím zpřístupněna pro badatelské účely.

23. září 2008 ve Valašských Kloboukách

Poděkování

Děkuji Tomáši Pospěchovi za vedení práce, za jeho loajalitu a vstřícnost, se kterou jsem se v době psaní této práce setkala. Také bych mu chtěla poděkovat za čas a trpělivost, jenž mi věnoval. Šéfredaktoru časopisu Blok Jiřímu Mackovi za poskytnutí materiálů a vstřícnost, kterou mi nabídl. Janě Mattasové, která mi byla při psaní této práce oporou. Tereze Sporkové a Renatě Vlčkové za konečnou korekturu. Dále bych ráda poděkovala Lukáši Pertlovi za pomost při grafickém ztvárnění práce. Rovněž děkuji Sylvě a Karlovi Vlčkovým a všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě této práce.

Obsah

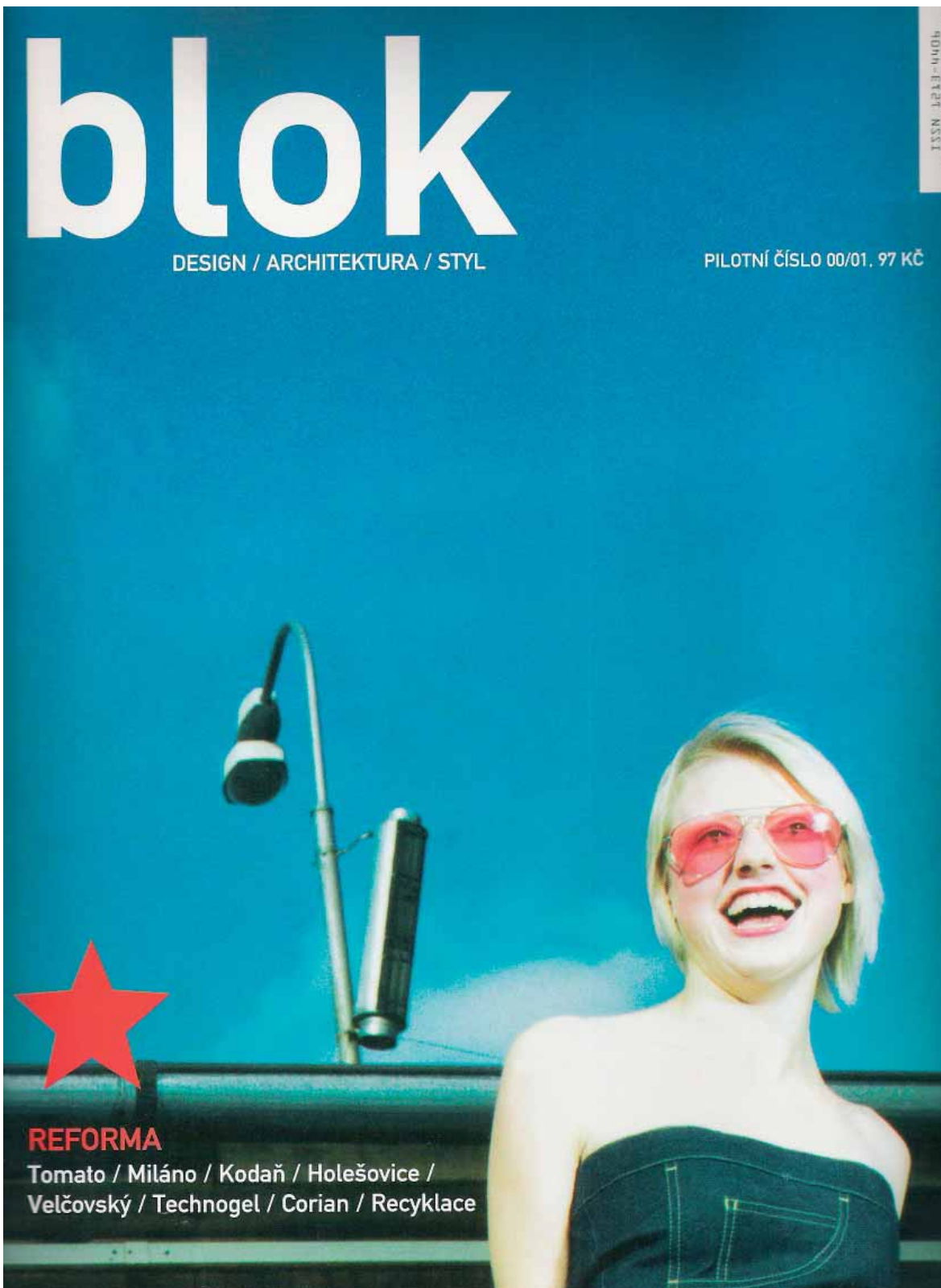
Úvod	5
Blok	7
Časopis Blok obecně	7
Blok v porovnání s jinými časopisy	10
Agentura Profil Media	14
Módní a portrétní fotografie časopisu Blok	15
Osobnosti módní a portrétní fotografie	18
Tohle není klasická fashion story	23
Just Fashion	28
Móda a portrét v ateliéru	33
Portrét jinak	38
Pomezí portrétu a dokumentu	43
Pomezí módy a dokumentu	52
Závěr - „Bylonebylo“	57
Seznam literatury	58
Seznam názvů a jmen	60

blok

DESIGN / ARCHITEKTURA / STYL

PILOTNÍ ČÍSLO 00/01. 97 Kč

4000-1111-1111

REFORMA

Tomato / Miláno / Kodaň / Holešovice /
Velčovský / Technogel / Corian / Recyklace

Štěpánka Stein a Salim Issa / Reforma / Blok 0 / 2001

Úvod

*„Právě jste otevřeli pilotní číslo tištěného vizuálního média Blok. Schválně jsem nepoužil výraz časopis, protože vizuální médium Blok je psáno především časem. Blok, alespoň, jak ho vnímáme my, je pro nás víc než jen souhrnem podstatných informací zachycených skupinou lidí na téma design, architektura a styl. Blok je prostorem, který nás proměňuje s časem. Blok je živý organismus, jedině tak může růst. Informace, strohé, emotivní i čistě vizuální, skládají dohromady obraz, ve kterém bychom rádi našli odraz okamžiku. Design, architektura, móda, reklama, média, technologie – jsou pro nás zásadní obory, které určujícím způsobem formulují nejen současnou společnost, ale především nás samotné. O čem jsou tyto obory, kdo jsou lidé, pro které jsou mateřskou půdou, kam směřují snahy jednotlivých tvůrců, ale i jak žije člověk ve vedlejší čtorti a co bude vůbec dál – to jsou otázky, které se v Bloku budeme pokoušet zodpovědět nejčastěji. Odpovědi může být obsáhlá reportáž, stejně jako setkání s výraznou osobností nebo třeba letmý pohled zachycený fotografií. Body sítě, jejichž propojením vznikne větší síť, odráží plocha. Teprve propojením tištěné plochy časopisu se čtenářem však může vzniknout prostor, o který nám jde. O prostor organicky prorostlý se současností. Právě jste otevřeli dveře, chcete-li, vstupte. Zaujímají nás naše postřehy, informace, stejně jako příběhy,“ (1) píše šéfredaktor **Jiří Macek** ve svém prvním úvodu nultého pilotního čísla, jež je podle něj určitým manuálem, jak na Blok. Nulté číslo nese název **Reforma** a vyšlo v roce 2001. Ještě možná sám netuší, co ho čeká ... Milovníky designu, architektury, módy a stylu čeká barevná jízda. Připoutejte se, prosím ... časopis Blok se právě „vynořil“ na svět.*

Časopis Blok se řadí mezi časopisy věnující se designu, architektuře, módě a stylu. Jeho jedinečnost tkví v jeho přístupu k věcem, které na svých stránkách prezentuje. Témata, nad nimiž se zastavuje, prezentuje s velkou dávkou autentičnosti v kontextu vizuálního charakteru. Svou kreativitou a individuálním přístupem obohacuje český trh. Kvůli své přílišné odlišnosti, která úzce souvisela s prodejností a také finanční stránkou, to pro časopis nebyla vůbec lehká cesta. To mu však ale nebrání dál se hrdě prezentovat veřejnosti.

Vizuální médium Blok dává prostor především mladým umělcům. Říká „ano“ originalitě a nevědění. Nebrání se barvám a všemu, kde je prostor pro humor, nadsázku a vtíp.

Ve své bakalářské teoretické práci se věnuji žánru portrétní a módní fotografie, která je prezentována v tomto magazínu. Blok bohatě zastupuje zajímavé autory a fotografy. Ve své práci chci představit tvorbu autorů, která zřejmě není zrovna typická pro publikaci v jiných časopisech. Smývání hranic fotografie, to je dnes víc než obvyklé.

Nové hranice portrétní a módní fotografie se neustále hledají a prolínají i s jinými žánry fotografie. Proto se není čemu divit, když se v módní a portrétní fotografii objevují prvky reklamy, konceptu, dokumentu a jiných aspektů fotografie ...

Pokusíme se zdokumentovat spíše inscenovanou stránku těchto žánrů a víc než portrétní, se budu věnovat fotografii módní. A pokusím se objevit, za čím si magazín Blok v módě „jde“. Zamysleme se také nad tím, co dělá módní fotografii módní fotografií a v čem je specifická. A odpovíme na otázku: „Čím a proč se módní a portrétní snímky Bloku tolik liší od jiných časopisů?“ Přes velké množství módních sérií zmíním pouze ty, které mi přijdou nejpůsobivější a které mne oslovily a zasáhly nejvíce.

(1) Blok, Pilotní číslo 0, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2001, ISSN 1213-4406

Anna Kovačič / Holky z porcelánu / Blok 11 / 2003

Blokem se prolínají jména jak českých, tak i zahraničních fotografů. Zmapujeme, až na určité výjimky, spíše českou scénu. Po letmém představením časopisu Blok, kde jsem magazín srovnávala z různých obecných směrů a náhledů, jsem svou práci konfrontovala v kapitolách s názvy: **Módní a portrétní fotografie časopisu Blok, Osobnosti módní a portrétní fotografie, Tohle není klasická fashion story, Just Fashion, Portrét jinak, Pomezí portrétní a dokumentu, Pomezí módy a dokumentu, Móda a portrét v ateliéru.** V těchto kapitolách odkryjeme další roviny.

Chtěla bych komentovat a zaznamenat to, co mi přijde v rámci módní a portrétní fotografie Bloku nejzajímavější.

Tomuto žánru fotografie se věnuji, protože pro jistou populaci, která se o design zajímá, jde o nejen jeden z nejpřednostňovanějších časopisů na českém trhu vůbec. Dalším důvodem je fakt, že se sama módní fotografií zabývám a často přemítám nad otázkami dnešní módní fotografie vůbec.

Blok

Časopis Blok obecně

Časopis Blok, neboli vizuální médium Blok, jak ho nazývá šéfredaktor a ředitel *Dnů designu v Praze Designblok Jiří Macek*, zabírá na trhu specifické místo. Blok rozhodně nepatří mezi průměrné české časopisy. Vznikl z potřeby zaplnit mezeru na českém trhu. Nutno uvést, že ve třicátých a čtyřicátých letech 20. století existoval brněnský časopis s totožným názvem a stejně jako dnešní Blok byl orientován na umění a design. Na první pohled by se mohlo zdát, že časopis Blok je tedy současným pokračovatelem původního brněnského magazínu Blok. Tato představa je však mylná a jak **Jiří Macek** uvádí na pravou míru: „*O existenci brněnského Bloku jsme až do vydání prvního čísla neměli tušení. Dodnes jsem ho nikdy neviděl.*“ (2)

Formát časopisu Blok je o něco větší než A4 (30 cm x 23,5 cm) a vychází na kvalitním křídovém papíru. Cena časopisu se pohybuje kolem 200 Kč. První nulté pilotní číslo vyšlo roku 2001 (pouze jednojazyčné, za 97 Kč, 79 str.) a jeho posledním číslem zůstává číslo sedmnáct, jež vyšlo tento rok začátkem ledna (dvojjazyčné, cena 210 Kč, 216 str.).

Od svého pátého čísla s názvem *Transfer* vychází Blok v dvojjazyčném vydání, a to v anglicko-české verzi.

Blok se českému trhu prezentuje s nepravidelnými časovými úseky od roku 2001, původně mělo jít o časopis, jenž by vycházel jednou za dva měsíce. První dva roky tomu tak opravdu bylo. Situace je ale jiná, neboť takový časopis obnáší velké úsilí vydávat a udržet při životě. Mnoho kreativních a zajímavých časopisů bylo kvůli své přílišné odlišnosti a malý zájem čtenářů často staženo z trhu. „*Popravdě řečeno jsme o ukončení vydávání nikdy neuvažovali. Několikrát nás však oslovili zájemci o jeho koupi, ale nakonec jsme vždy zjistili, že by to znamenalo změnu charakteru časopisu, a tak jsme spíš hledali řešení, jak ponechat otevřený a progresivní charakter časopisu a vydávat jej v kontextu ostatní činnosti naší agentury,*“ (3) objasňuje ředitel design Bloku **Jiří Macek**.

„*Časopis je vytvořen pro patnáct tisíc čtenářů, avšak těch, kteří si jej opravdu kupují, je nakonec pět až sedm tisíc,*“ (4) uvádí **Jakub Vrhel** čísla prodejnosti Bloku ve své diplomové práci s názvem *Svět současné české módní fotografie* z roku 2004.

„*Dnešní náklad je 2000 kusů, který je stoprocentně rozebrán. Zvýšení nákladu komplikuje neexistující adekvátní distribuce. Časopisecká distribuce se orientuje na vysoko nákladové časopisy, které jen přežívají, aniž by je nějak propagovali. Dochází tak ke zbytečným ztrátám. Pro knižní distribuce jsou časopisy nezajímavé – mají příliš velký rozměr a knihkupci na nich mají malý zisk. Zbývá tak přímý prodej, předplatitelé a několika konkrétních knihkupectvích,*“ (5) dokresluje aktuální situaci šéfredaktor Bloku. Z důvodu snížení výtisků je Blok velice těžce dostupný širší veřejnosti, a to proto, že ho můžete koupit jenom na pár místech nebo přes internet. Mnohdy se stane, že po několika týdnech bývá číslo beznadějně vyprodáno. Přes omezený počet prodejních míst v České republice je možné zakoupit časopis i na pár místech v zahraničí, např. Velké Británii, Rakousku, Německu, Singapuru a Thajsku.

Postupem času se museli snížit finanční náklady, protože po dvou letech existence tohoto časopisu se vyčerpaly vstupní investice vydavatele a časopis se musel stát soběstačným. „*Snížili jsme periodicitu, místo vlastního obchodního oddělení jsme využívali služeb jiných vydavatelů a omezili jsme produkční*

(2) Mailová korespondence, 25. září 2008

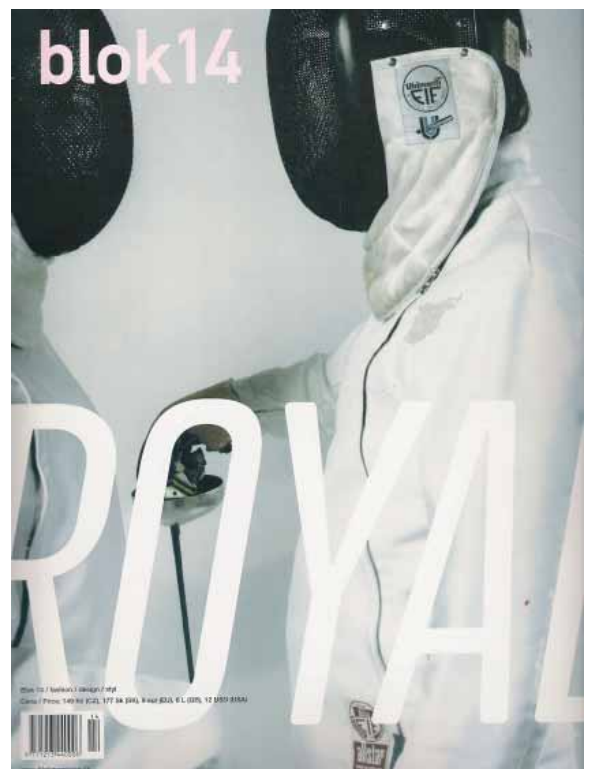
(3) Mailová korespondence, 25. září 2008

(4) Jakub Vrhel: *Svět současné české módní fotografie*, Diplomová bakalářská práce, FMK UTB, 2004

(5) Mailová korespondence, 25. září 2008

Marek Novotný / Bílá / Blok 4 / 2002
 Marek Novotný / Světlu vstříc / Blok 9 / 2003

Ondřej Hošť / Respektuj svou mámu / Blok 8 / 2002
 Salim Issa / Royal / Blok 14 / 2005

náklady na výrobu obsahu čísla,"(6) uvádí **Macek**. Dnes je časopis ekonomicky samostatný, přestože vychází jen jednou, dvakrát do roka. Vydání bloku je naplánováno na dva měsíce podle logických sezón – prosinec a květen. Prosincové je fixní – k němu se číslo připravuje, květnový termín je určitou otevřenou možností, o vydání tohoto čísla rozhoduje jarní dění v designu. O konkrétním obsahu, rozsahu čísla a datu rozhodujeme tři měsíce před plánovaným vydáním.

Jak se ovšem specifikuje Blok sám? Na svých oficiálních stránkách charakterizuje svůj koncept takto: „Magazín pro design, fashion a styl Blok je prvním českým časopisem současné vizuální generace. V originálním fotografickém a grafickém pojetí přináší nejzásadnější novinky a trendy v designu, módy, architektury a stylu z celého světa, původní rozhovory s výraznými osobnostmi i reportáže, které si jinde nepřetete.“(7)

Každé z čísel Bloku má vždy své vlastní téma, které provází celé číslo. Od témat konkrétního čísla se pak také ve velké míře odvíjejí náměty módních sérií, které téma ilustrují spíše nepřímo. Každé číslo je proto specifické, už z toho důvodu, že vzniká v jiné atmosféře. Závisí také na týmu, který ho připravuje, protože pro každého z nás je podstatné něco jiného. Protože Blok reaguje i na aktuální tendence, ovlivňuje jeho podobu i konkrétní doba vzniku, podle toho co je zrovna tzv. „in“ anebo naopak, příliš komerční trendy nabourává svým názorem. Podle tohoto pocitu vznikne i konečná podoba Bloku. „Blok je tvořen jednotlivými příběhy, ale teprve jejich celkový příběh, pocitové propojení, které někdy jen tušíte, je tím hlavním, co alespoň pro mne dělá Blok Blokem,“ (8) objasňuje šéfredaktor.

Kromě grafického designu je tak od počátku prioritním nositelem obsahu fotografie. Velký prostor je dáván fotografiím, které zaujímají velký počet barevných fotografických celostran. Grafický design, stejně jako typografie, je spíše chápán jako součást designu. Společně s grafikou a příběhy vytváří emocionální rámec časopisu, který je pro tvůrce Bloku to nejdůležitější. Blok obsahuje velké množství zajímavých článků, stejně jako velkou míru obrazové přílohy, jež je svým obsahem víc než důležitá. Stejná důležitost je kladena např. reportáži o významném architektovi i sérii fotografií o valašských čertech. Jsou to snad tyto pohnutky, díky kterým je Blok tak autentický? To co časopis opravdu zajímá, jsme my lidé, ať už se jedná o designéra, sousedku, lidi z různých kulturních menšin, babičky, herečky či režiséry. Blok zajímají „opravdoví lidé“. A co se týče předmětů, Blok se také soustřeďuje na dění designu ve světě, ale prostor také ponechává věcem s historií. Předměty, které nás ještě dnes obklopují, i když jejich forma může být i možná kýčovitá. Tyto předměty v nás mohou vyvolávat hlubokou nostalgii, jako například porcelánový *Jelen štvaný psy*, který se nachází na nejedné polici v obýváku mnohých babiček (stejně jako je tomu i v bytě babičky **Petra Willerta** – jejich jelen je dnes už bohužel bez paroží).

(6) *Mailová korespondence*, 25. září 2008

(7) <http://blok.studio-artemis.cz/blok.html> 29. 6. 2008

(8) *Mailová korespondence*, 28. července 2008

Blok

Blok v porovnání s jinými časopisy

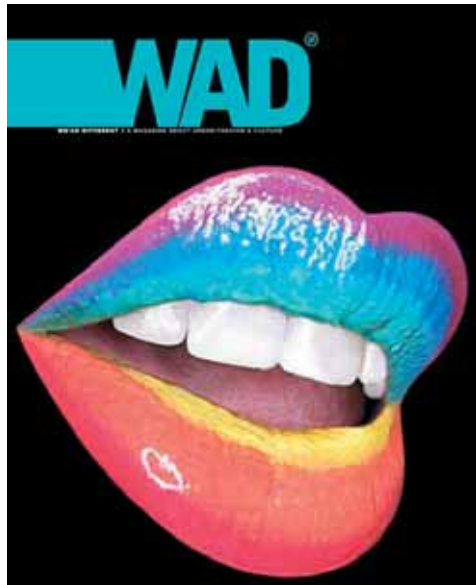
Jeho jedinečné postavení tkví především v jeho originalitě, nekomerčnosti, volnosti, hravosti. Tím vším nás tento časopis „baví“. Jako jeden z mála českých časopisů věnující se převážně designu, módě, architektuře a stylu je smyšlen jako nekomerční médium. Mohlo by se zdát, že spíš vychází díky velké snaze lidí milujících tyto trendy a díky jejich schopnosti ukázat je obdivovatelům, jako jsou oni sami a samozřejmě veřejnosti. To je také důvod, proč vychází Blok v tak malých nákladech. Jeho působení na trhu zaregistrovala pouze určitá část populace, přes to všechno si Blok uchovává velkou přízeň a oblibu a pro mnohé jeho příznivce jde o jeden z nejoriginálnějších časopisů na českém trhu vůbec. Za tyto veškeré klady byl *Design centrem České republiky* roku 2002 oceněn *Národní cenou za publicistiku* a určitou dobu byl finančně podporován *Ministerstvem kultury České republiky*.

Dnešní doba je vizuální. Snad denně nás v rozhodování ovlivňuje reklama, móda či design. Také proto si vydavatelé dali za cíl věnovat se v časopisu právě zmiňovaným trendům a projevům této doby. Jako spousta jiných časopisů se nám Blok nesnaží servírovat banální sny o sladkém životě, jež je pouhou iluzí nebo sny o luxusu a nereálné představě o sobě samých. Nesnaží se zveličovat jména návrhářů či jiných slavných jmen. Časopis Blok se snaží mít oči otevřené a vidět, jací jsou lidé kolem nás, a fakt, že i my mezi ně patříme a můžeme být třeba právě my předmětem obsahu v příštím čísle či článku. Zajímají ho také doba a prostředí, ve kterém doopravdy žijeme. Blok se nám nesnaží na svých stránkách ukazovat klišé čehokoliv. Narozdíl od mnohých časopisů svou formu módy stále hledá a nepodbízí se k prezentaci komerčního masového stylu oblečení. Blok ve svých módních seriích nezkoumá, jaké kousky oblečení zkombinovat a které barvy se budou dnešní sezonu nosit. Blok se snaží upozornit na otázku, co móda vlastně znamená a jaká je inspirace, která k ní směřuje. Tato snaha definovat módu vede k různým směrům a možná také proto vznikají neotřelé fotografické soubory.

Na českém trhu se za ta léta objevilo jen pár časopisů, které by svou originalitou a přístupem tento časopis připomínaly. Blok se však nikterak nesnaží někoho ani něco napodobovat či snad kopírovat.

Jakýmsi prvním pokusem o původní český magazín stylu nové generace je mnohými považován časopis *Post*. Počet čísel tohoto vizuálně progresivní časopisu činí pouhých sedm. První číslo vyšlo roku 1989 na pražské *FAMU* v nákladu asi 200 kusů, poslední výtisk vyšel v roce 1992 a dal se koupit i v běžném novinovém stánku. Časopis se vyznačoval nezaměnitelnou grafikou a fotografiemi. Na rozdíl od Bloku byl ještě do určité míry ovlivněn undergroundem, ale vizuálně už směřoval k mainstreamu. Časopis spolupracoval také se zahraničím, např. s Anglií a Francií, což ho přivedlo k originálnímu a nápaditému přínosu. Vedení časopisu se ujali **Pavel Nádvorník** a **Lukáš Marek**. V redakci se tehdy pohybovaly uznávané osobnosti české a slovenské fotografie jako **Gábina** a **Anna Fárová**, **Peter Župník**, **Vasil Stanko**, **Robert Novák**, **David Berdych** nebo také Francouz **Pietro Lenský**. Tento kultovní magazín se přes kratičkou dobu trvání stal doslova legendou. Český trh však nebyl zatím připraven na takovýto druh periodika.

Velice zajímavým se stal také časopis *Raut*. Tento velkoformátový magazín měl ve výtvarných kruzích naprosto výjimečný ohlas. I tento časopis potkal stejný osud a dnes už neexistuje. Časopis založili **Aleš Najbrt** a **Tono Stano**. Působení časopisu je ohraničeno roky 1992–1995. Za tři roky jeho

WAD

i-D

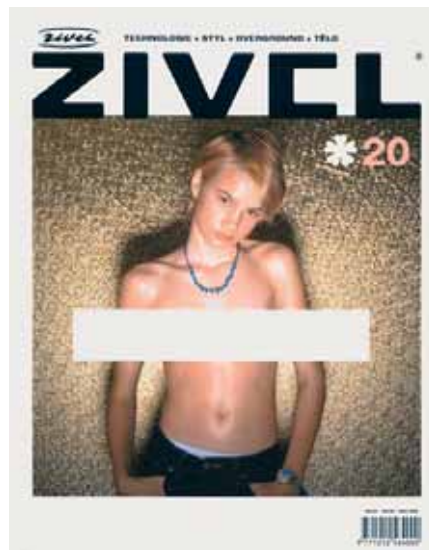

Vogue / Numéro

Dolce Vita

Živel

Raut

existence vyšel časopis v pěti číslech. *Raut* představoval především známé i neznámé osobnosti české kultury. Fotografie byly zastoupeny **Tonem Stanem**. Členy aktivní redakční rady byli **David Vávra, Jaroslav Róna, Michal Cihlář, Jáchym Topol, Blumfeld S. M., Josef Rauwolf** a další.

I když je Blok zaměřen především na design, snaží se mít dveře otevřeny i jinam. Snaha vydávat časopis, který je zaměřen na nejzajímavější dění v oblasti vizuální kultury a stylu, a sám se pokouší k němu přispívat svým designem, se zdařila. Blok nemá v našich ostatních periodikách zabývajících se designem, stylem a módou konkurenta. Přesto bych ale ráda zmínila několik jiných nezávislých alternativních časopisů, která se na českém trhu objevují, a to časopis *Hype, Živel, B East* a nedávno publikovaný *Komfort mag.* Z grafických časopisů jmenujme *Font* nebo *Soap magazine*. S cílem uvědomit čtenáře o současném světové designu, architektuře a módě nutno uvést i komerčnější *Dolce Vitu*. *Dolce Vita* je ovšem oproti Bloku více líbivější, láká „smetánku“, aby si koupila nejnovější kousky od Diora či Maxmarty a informujeme nás, které designové kousky by nám neměly chybět. I *Dolce Vita* nám servíruje ideální, ale poněkud nereálný životní sen, snaží se to však dělat vkusně a elegantně, oproti jiným časopisům, a se snahou přiblížit tento luxusní a dokonalý svět širší veřejnosti. Lidé, kteří pracují pro *Dolce Vitu*, však mají přehled ve světě módy, designu a architektury. Na jejich obhajobu ale musíme napsat, že se jedná o fotografie a články kvalitní a zajímavé. Oproti většině fotografií v Bloku jsou zde fotografie vyretušované a převedené do uhlazenější podoby. Retuš je zde uplatněna v takové míře, že se od původního obrázku často liší k nepoznání. Retuš je dnes v určitém smyslu spojena s fenoménem módní fotografie. Blok prezentuje fotografie surovějšího charakteru a uvědomuje si, jak podobné fotografie ztrácí na přirozenosti, autentičnosti, a proto mnohdy volí fotografie spíše volnějšího a přirozeného charakteru. Pro *Dolce Vitu* by to většinou byly nepřijatelné fotografie bez řádné postprodukce. Pro Blok jsou tyto „chyby“ mnohdy něčím lidským, a také proto jsou pro nás tyto fotografie tolik přitažlivé. Bloku nejde o nějakou iluzi, to co ho opravdu zajímá, je reálný člověk této doby, tohoto prostředí a ne pouhá lidská schránka, jež je na stránkách *Dolce Vity* a jí podobných časopisů tolik přijatelná. Na evropském trhu vychází časopisy jako francouzský *WAD*, anglický *Dazed and Confused, Lula magazine, Another magazine, Big, The independent, i-D, Icon, Wallpaper, Tokyon*, německý *Style* nebo norský *Fjord* a mnoho dalších. A nesmíme zapomenout na módní ikonu *Vogue*, jež vychází v několika zemích, nebo na španělský magazín *Numéro*.

Můžeme s radostí konstatovat, že Blok nepotkal stejný osud jako časopisy *Post, Raut* a jiné.

Blok

Agentura Profil Media

Už od svého vzniku je agentura *Profil Media s.r.o.* autorem koncepce, vydavatelem a producentem časopisu Blok. Tato agentura je rovněž producentem řady jiných projektů, zaměřených na propagaci a využití designu a progresivních vizuálních stylů.

Jednou z akcí Profil Media s.r.o. jsou *Dny designu v Praze - Designblok*, který se každoročně koná počátkem měsíce října v nejvýznamnějších showroomech a galeriích v Praze.

V roce 2003 byla za svou činnost agentura Profil Media s.r.o. oceněna Design centrem České republiky Cenou za propagaci designu za akci *Designblok* a Cenou za *publicistiku*, kterou obdržela za časopis Blok. V čele agentury stojí ředitelka **Jana Semerádová**, kreativním ředitelem se stal už zmiňovaný **Jiří Macek**. Hlavními redaktory jsou **Petr Bílek jr.** a **Maxim Velčovský**, grafickému designu a web designu se věnuje **Martina Černá**. Hlavní a vůdčí osobou Bloku je bezpochyby jeho kreativní ředitel a šéfredaktor **Jiří Macek**, jenž stál u zrodu celého nápadu. Blok vystřídal za dobu své existence dvě art direktorky. Jako první se funkce ujala **Babeta Ondrová** a následovně její funkci převzala **Martina Černá**, která je art direktorkou doposud.

Módní a portrétní fotografie časopisu Blok

Otevřeme tuto kapitolu citátem, který uvádí pilotní číslo časopisu. Autorem tohoto citátu je uznávaný filozof **Vilém Flusser**: „*Kamera nám nařizuje, abychom určitým způsobem koordinovali oko a ruku, úmysl a jednání, teorii a praxi: fotograf se musí nejprve dívat a pak jednat, než stiskne spoušť, musí se podívat do kamery a skrze ní.*“⁽⁹⁾ Je zřejmé, že Blok má od prvopočátku jasno, které fotografie by se měly v Bloku objevovat a které ne.

Módní a portrétní fotografie jsou žánry, jež jsou spjaty téměř s celou historií fotografie. Jaké místo mají tyto žánry v časopisu Blok, jsou-li vůbec takto chápány? Jak už bylo zmíněno, móda na stránkách časopisu svou tvář a podobu stále hledá.

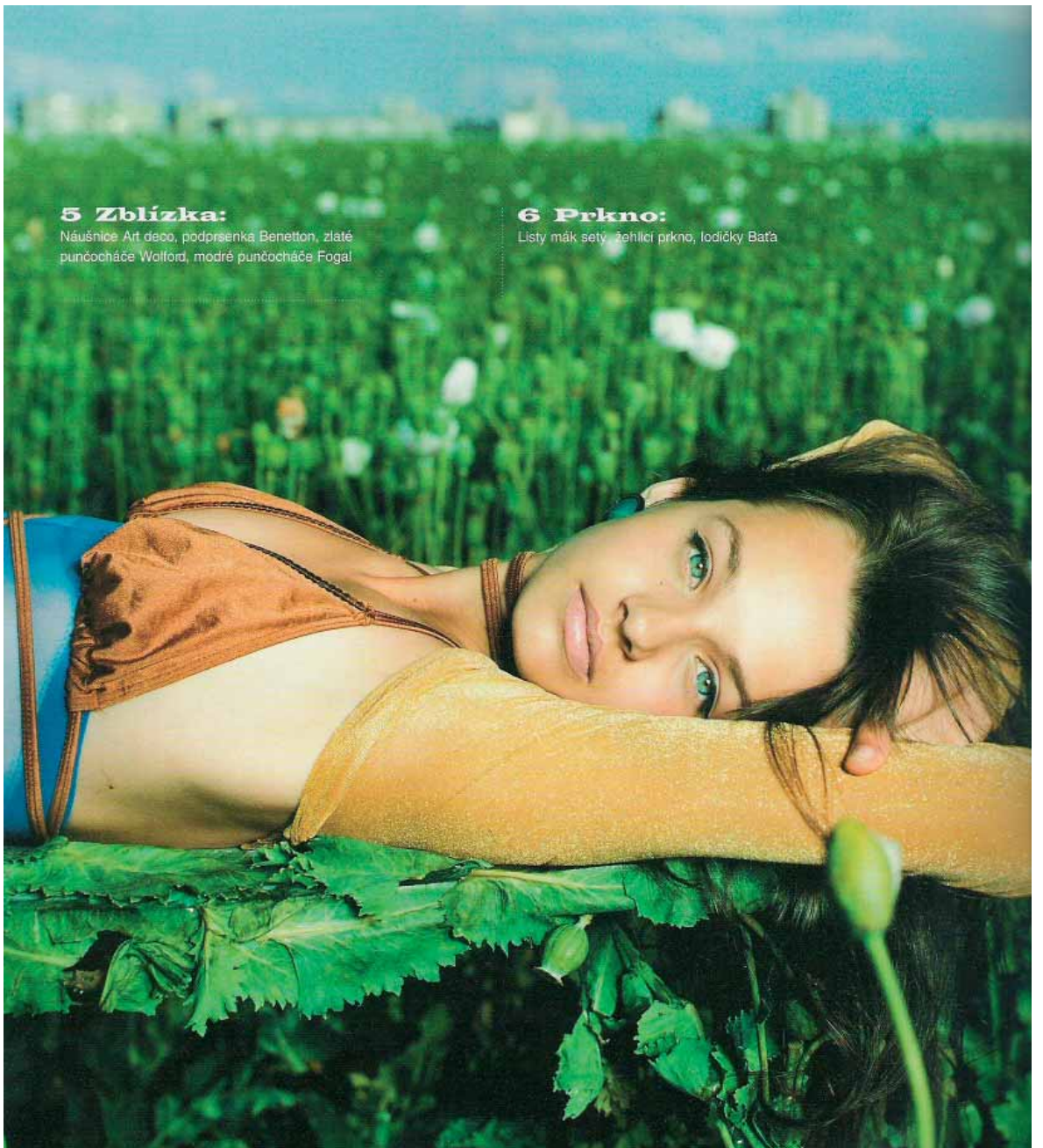
Módní a portrétní fotografie si našla v Bloku specifické místo, protože je časopis věnovaný z určitého hlediska i lidem, jejich portrétům, výpovědím a reportážím o nich samých. Proto je víc než přirozené, že se to v Bloku módní i portrétní fotografií hemží.

V úvodních číslech Bloku byla módní a do určité míry i portrétní fotografie zastihována články a fotografiemi o designu, ale i o architektuře. Postupem času časopis začal směřovat k life-stylové podobě. A tudíž se v něm našlo více místa pro módní i portrétní fotografii.

Módní a portrétní fotografii v časopisu Blok se hranice nekladou. Blok klade důraz na nápaditost snímku, individualitu, originalitu na určitou lehkost a volnost. Na rozdíl od fotografií například v časopisech *Cosmopolitan*, *Elle*, *Bazar*, kde tyto časopisy diktují styl, jak čtenáře oblékat, Blok nabízí místo pro mladé odvážné návrháře. Na jeho stránkách najdeme módní kreace **Denisy Nové**, **Hany Zárubové**, **Zuzany Veselé** a dalších. Vedle módních návrhářů hraje důležitou roli i móda každodenního nošení oblečení, jež nás denně obklopuje. Stejně jako u módní a portrétní fotografie prezentuje Blok jak naše české, nadané, začínající návrháře, tak i zvučná světová jména. Není tomu dávno, kdy ve svém 17. čísle publikoval kolekci například světově proslulé **Balenciagy**. I přestože je Blok věnován módě, styl fotografie „z Vogue“ v něm nenajdete. Ne že by nerespektoval udávající trendy ve světě, Blok si však směle počíná po svém. Spíše než současnými trendy, se jeho módní a portrétní fotografie řídí nepsanými a nevyřčenými trendy životního stylu a řekněme, že i určité nevšednosti, či naopak nás pohrouží do nálad dobře známých komukoliv. Víc než o dokonalosti oděvu a make-upu modelky se nás snaží přesvědčit o vnitřní kráse a vnitřním jiskření. Tím ovšem nechceme říct, že by na svých stránkách nedával prostor pro kvalitní módní fotografii, uveďme například módní tvorbu fotografické dvojice žijící ve Francii **Radky & René**, kteří fotografují kampaně pro světově proslulé firmy (např. Kenzo, Adidas) a kteří své fotografie několikrát představili čtenářům Bloku. Blok není časopis, jež by se propůjčoval komerci, podléhající trendům, a to ani v módní fotografii.

V prvních číslech není na stránkách Bloku módě věnovaná taková pozornost, jako je tomu v číslech pozdních. Módní snímky zaujaly své pevné místo převážně až v posledních číslech. Prostředí

⁽⁹⁾ Blok, Pilotní číslo 00/01, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2001, ISSN 1213-4406

5 Zblízka:

Náušnice Art deco, podprsenka Benetton, zlaté punčocháče Wolford, modré punčocháče Fogal

6 Prkno:

Listy mák setý, žehličí prkno, lodičky Baťa

fotografované módy se mnohdy liší od prostředí, jež si vybírají fotografové zvučných jmen fotičí kampaně pro světové značky. Módní fotografové Bloku dávají mnohdy přednost místům u lesa či v lese, u rybníka, na chatách a podobně, před luxusně vybavenými interiéry a složitým, nákladným ateliérovým aranžmá.

Na otázky „*Jsou nějaká kritéria podle čeho si vybíráte módní a portrétní fotografie? Jak byste charakterizoval módní a portrétní fotografii časopisu Bloku?*“ nám šéfredaktor **Jiří Macek** odpověděl následovně: „*Jsou dva druhy výběru fotografií do Bloku. Jeden je přes již hotové fotografie, které sami vyhledáme nebo které jsou spojené s konkrétní realizací (módou, domem, designem), a druhý, kdy vybíráme fotografy, které oslovujeme, aby pro nás něco vyfotili, něco volného nebo konkrétního (portrét, věc). Kritéria asi definovat moc neumím, ale vím, kdy mě některá fotografie zajímá a kdy ne. Pravidlem, s kterým pracujeme, je, že vybrané fotografie nebo fotografové musí někoho z týmu zaujmout, musí je mít rád. Zní to banálně, ale pro mě to je důkazem, že má fotografie nějakou moc, že se dokáže někoho dotknout, přestože ji třeba já sám nerozumím. Právě ta emocionální rovina fotografie je možná tím nejdůležitějším kritériem při výběru fotografií do Bloku, je důkazem, že fotograf věděl proč fotí, že ho téma, věc, člověk, zajímali, že se ho dotkli. Je zajímavé, že to nebývá u módní fotografie, a bohužel ani u portrétní, zrovna častým jevem. Daleko častějším je fotografovo ego, nebo manýra.*“ (10)

Jiří Macek dále dodává a dokresluje kritéria při výběru fotografií: „*Hledáme odraz příběhu, jeho emocionální roviny, tvůrčího procesu, osobnosti. Snažíme se iniciovat vývoj, obsahem i jeho formou, přestože se můžeme někdy dostat do nečitelnosti záměru nebo obsahu fotografie. Chyby jsou pro nás zajímavější, než konvenční představy o módě, designu či fotografii. Ten přístup je v zásadě stejný jako při formování obsahu. Představujeme ty, kteří přistupují k věcem s velkou autentickou vlastního pohledu. Takoví by měli být i fotografové, kteří pro nás fotografují.*“ (11)

Časopis fotografům nabízí zcela jiný způsob práce. Nesvazuje kritérii a fotografovi zcela dává svobodu, jak uchopit fotografované téma, jestliže se jedná o fotografování módy, portrétu či věci. Fotografie Bloku neprodávají zboží, a tudíž kreativní tým Bloku nevyhledává katalogové komerční fotografie, které jsou v mnoha časopisech za módní vydávány.

(10) Mailová korespondence, 28. července 2008

(11) Mailová korespondence, 28. července 2008

Osobnosti módní a portrétní fotografie

Jací jsou autoři tvořící pro Blok? Co nám chtějí prostřednictvím svých fotografií sdělit? Jaký pohled na věc mají?

V prvním pilotním čísle je módě věnovaná pouze jedna série, a to série fotografovaná dvojicí **Stein & Issa**. První fotosérie, jež byla pro Blok pořizena, jsou fotografie *Transformace*. Celá se nese v duchu jakési spoutanosti a syrovosti, jež je tak typická pro tvorbu těchto dvou fotografů.

Zřejmě nejzásadněji obohacuje módní atmosféru Bloku svými fotografiemi na pomezí módy a portrétu právě zmíněná dvojice známých fotografů **Salima Issy** a **Štěpánky Stein**. Salim Issa je jeden z tvůrců vizuálního stylu Blok a v pozdních číslech se jeho jméno objevuje častěji samotné, než ve zmiňované dvojici **Stein & Issa**. Není jediného čísla, kde by se jeho fotografie nebo fotografie této dvojice neobjevily. Tvorba těchto autorů sahá na pomezí dokumentu a portrétu, módní a reklamní fotografie. Věnují se také fotografii pro mnohé české designéry a architekty. Jejich rukopis je čitelný a hravý. Jejich fotografie se vyznačují hřejivým tónem s kombinací flashového svícení, jež používají k docílení efektního stylu.

Další jejich série je věnována hvězdám s přílehlým názvem *Hvězdné léto*. Je to právě hvězda, jež se prolíná v prvních pěti číslech, a to v typografii, grafice, na fotografii či na potisku textilií, proto nesmí chybět ani na snímcích **Stein & Issa**.

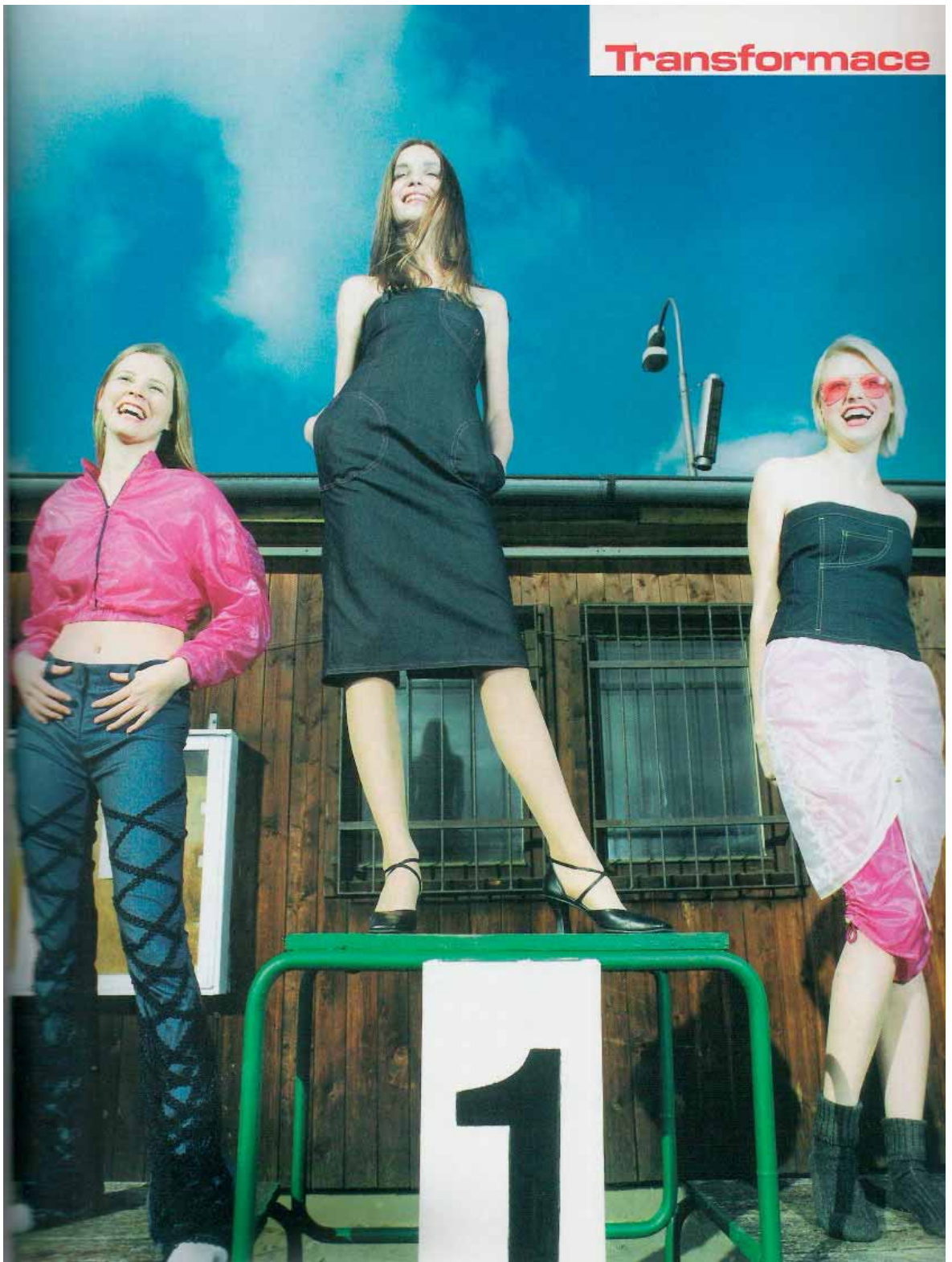
Stejně jako je pro Blok neodmyslitelná dvojice **Stein & Issa**, tak i jméno **Marka Novotného** je pro magazín Blok něčím nepostradatelným. **Marek Novotný** stejně jako **Salim Issa** stál u zrodu tohoto časopisu a obohacuje ho svými fotografiemi. Tento fotograf je jeho nedílnou součástí a vedle portrétu fotografuje také módu. Jeho fotografická tvorba se prolíná s celou historií časopisu Blok.

Také snímky **Dity Pepe** a **Petra Hrubeše** jsou v Bloku často vyhledávanými fotografiemi. Oba fotografové obohatili Blok svým módním pojetím na pomezí fashion story a portrétního dokumentu. Blok otiskl jak série, na kterých spolupracovali, tak i jejich samostatné projekty, tedy sólo projekty **Dity Pepe** i samostatné práce **Petra Hrubeše**.

V prvních pěti číslech zajišťují Bloku módní fotografie už výše zmínění **Salim Issa**, **Štěpánka Stein** a **Marek Novotný**. V daleko menší míře pak fotografové **Jiří Turek** a **Dušan Šimánek**. Nutno konstatovat, že se tehdy jednalo o počátky vizuálního stylu inscenované módní a portrétní fotografie tohoto časopisu vůbec. Módní série s přibývajícými léty i čísla Bloku rostou, móda má v dnešním světě daleko větší pozornost, než tomu bylo dříve. Proto se jména fotografů v Bloku rychle mění a jejich počty se neustále zvyšují.

Zmíňme také další jména tvůrců věnujících se fotografiím módním či portrétním, kteří přispěli do Bloku svými zajímavými snímky. Jsou to například **Standa Merhaut**, **Dušan Šimánek**, **Jiří Turek**,

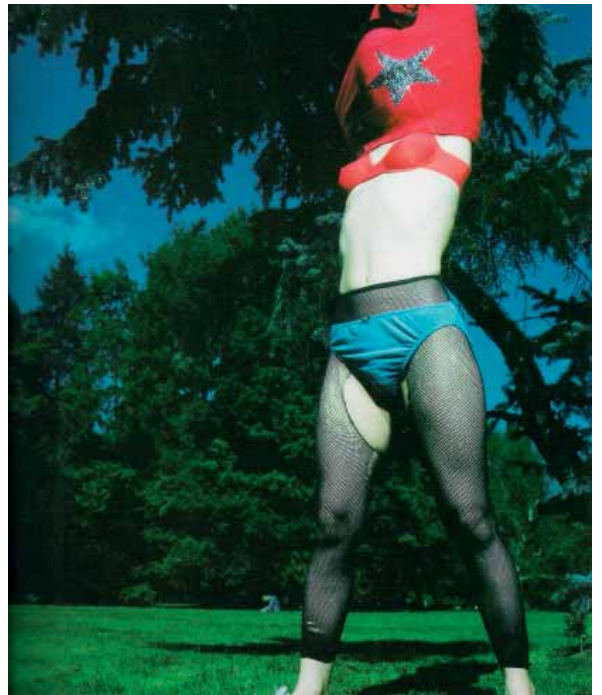
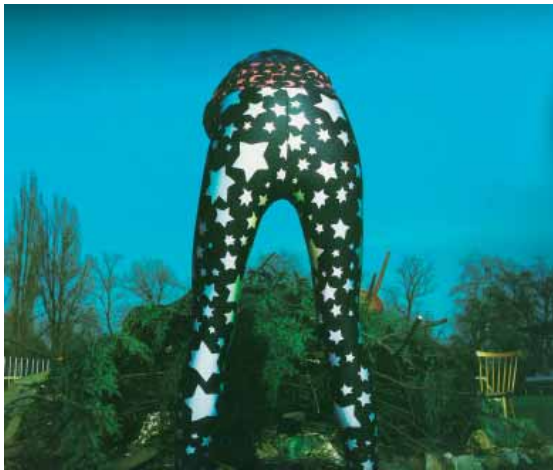
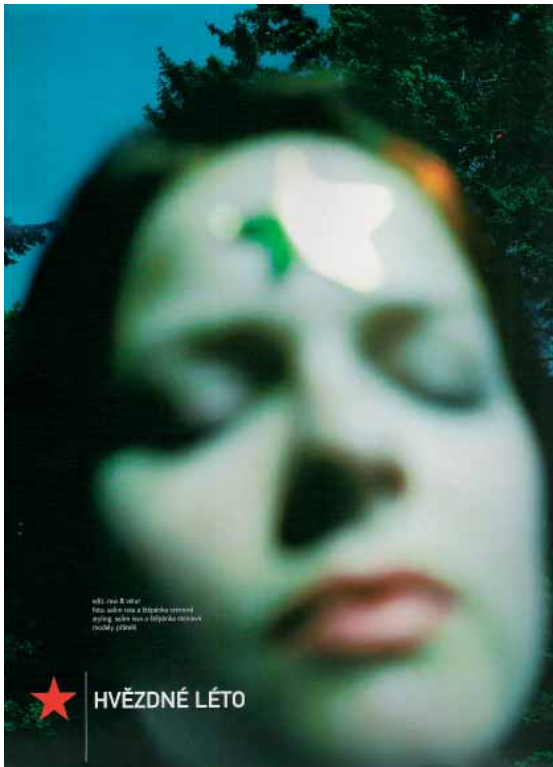
Transformace

Štěpánka Stein a Salim Issa / Hvězdné léto / Blok 0 / 2001

Dita Pepe a Petr Hruběš / Viva Zapata – Curo Timenéz / Blok 10 / 2003

Štěpánka Stein a Salim Issa / Hvězdné léto / Blok 00/01 / 2001

Martin Matějčiek, Silvia Potocki, Adam Holý, Radek Brousil, Martin Chum, Johana Pošová, Roman Ditrich, Kateřina Simerová, Anna Kovačič, Bára Prášilová, Beth Orten, Michal Ureš, Václav Jirásek, Dušan Tománek, Johana Stalichová, Linda Urbánková, Tereza Vlčková.

Vedle českých fotografů se na stránkách Bloku objevují i zahraniční autoři jako **Monika Menez**, **Manuel Vason**, **Orto Spuss**, **Patricia Estanquet**, **Charlotta Øestervag**, **Sandry Freij**, **Doris Zeiser**, **Kerstin zu Pan**, **Minerva Aldrete**, **Lauren Zuric**, **Jorgen Brennicke**, **Ute Ploier**, **Joachim Haslinger**, **Nat Finkelstein**, **Arne Valen** či uznávaný **Nick Knight**.

Blok uveřejňuje také snímky studentů z různých uměleckých škol: Vysoké školy umělecko-průmyslové v Praze, Institutu tvůrčí fotografie, Univerzity Tomáše Bati či Akademie výtvarných umění.

Doris Zeiser / Kill Bill / Blok 16 / 2007

Tohle není klasická fashion story

Tohle není klasická fashion story – tento název jsem volila záměrně. Podle mého názoru je víc než trefný pro nadcházející kapitolu. Dnešní fashion story se stala v mnohých módních časopisech klíšé. Je tomu tak i v Bloku? Nikterak. Fashion story v Bloku je svou koncepcí mnohdy velmi odvážná, a ne vždy je zřejmé, zda vlastně o fashion jde. Jedno však nelze popřít, jakkoliv je fashion story v Bloku odlišná, stále ji zůstává. Dalším, co je pro módní fotografii typické, je jakési kombinování nekombinovaného, kdy móda ale i fotografie získává nové nejasné výpovědi. „... Blok postupně dochází ke zjištění, že nejsilnější podoba, při které se na snímku objevují prvky narušující klasickou formu módní fotografie, ale přitom do konečného účinku zapadají velmi silně. V důsledku toho pak není špatný stav, kdy čtenář nechápe, co fotografie konkrétně vyjadřuje nebo zobrazuje, ale pokud se ho snímek nedotkne a nevzruší ho. Klíč k fotografii se nachází uvnitř – vzrušit, neřici odpověď, ale položit otázku,“ (12) objasňuje ve své diplomové bakalářské práci **Jakub Vrhel**. Chci zmínit ty fotografie, které mne zaujaly nejvíce. Jsou mnohdy vtipné, ironické, nejasné a stále svěží.

Ondřej Hošť nafotografoval pro Blok svéráznou sérii se slavným transexuálem **Amandou Lepore**, která se mimo jiné objevuje na mnoha snímcích fotografické ikony **Davidu LaChapella**. **Hošť** ovšem **Amandu Lepore** nestylizuje jako oběť sexuálního zvratu, ale jako usedlou paničku v barvě broskvového cudného kostýmku. **Amanda** rovněž pózuje na titulní stránce, která nese název *Respektuj svou mámu* a fotosérie je zařazena do sekce krásy, což ještě umocňuje absurdnost tohoto projektu. Fotografována je v interiéru, jehož zdi jsou potáhnuty růžovou lesklou textilií a místo obrazu tu visí imitace trofeje paroží – rovněž růžové barvy. **Amanda** má velmi výrazně nalíčené oči, rty obtáhnuty rudou rtěnkou, blondáté vlasy jsou zahalené sítkou. Fotografie **Amandy** jsou prolínány ještě s jednou „dívkou“. Ta je téměř totožně oblečená, upravená i stylizována jako **Amanda**, ovšem její trup je uvězněn ve zdravotním krunýři stejně jako její končetiny. Na jednom snímku jsou znázorněny obě ženy dohromady. **Amanda** sedící, nožku přes nožku, a druhá dívka leží obličejem k nám. Obě modelky jsou spojené dlouhým copem v síťce, jehož konec začíná u **Amandy** a končí u „nemocné“ dívky. Chtěl snad fotograf naznačit jisté propojení mezi nemocnou ženou a transexuálem, který je určitým způsobem „nemocný“ svou identitou? Dívka v krunýři je chápána jako určitá metafora připoutanosti a uvězněnosti ve vlastním – cizím těle. Fotografie vybízejí řadou otázek, na které jen těžce hledáme odpovědi. A to je právě to, co nám na fotografiích Bloku připadá výjimečné. Ze snímku si můžeme odnést určité poznatky. Snaží se nám podsunut téma, nad kterým se zamýšlíme. Snímky **Hošty** vyvolávají sociální diskuzi na téma změny pohlaví, změny lidské identity, a přitom všem v sobě nesou známky módní fotografie.

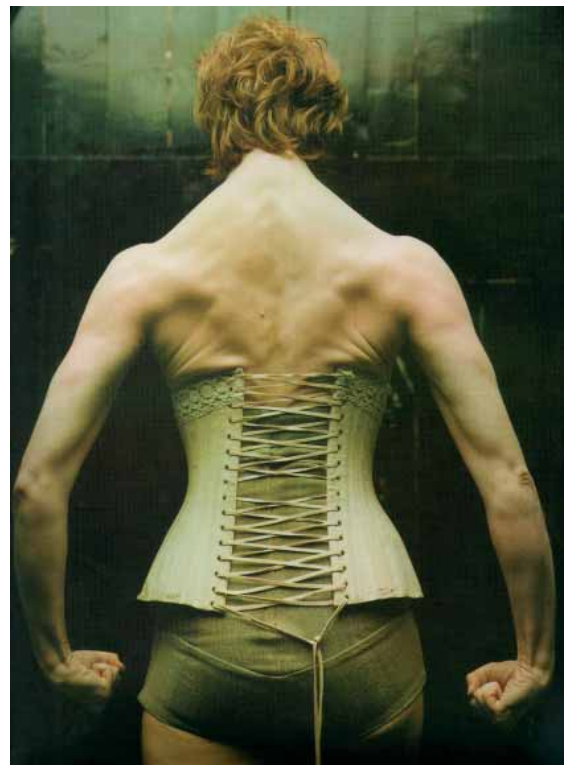
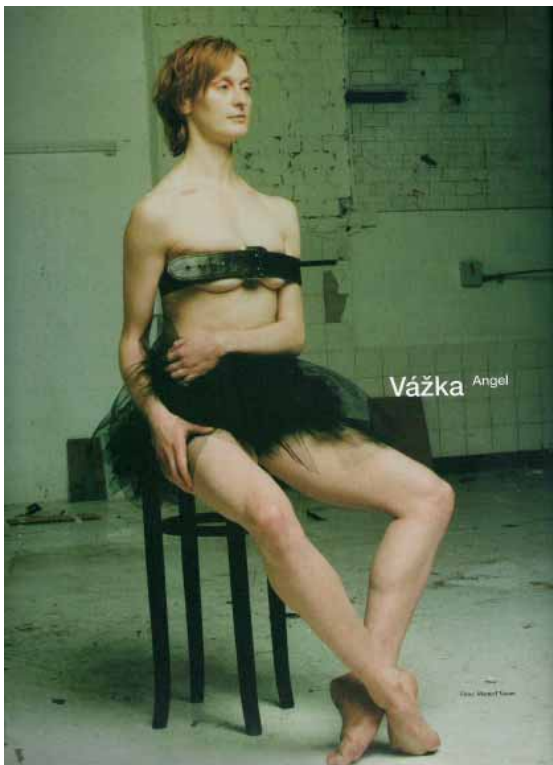
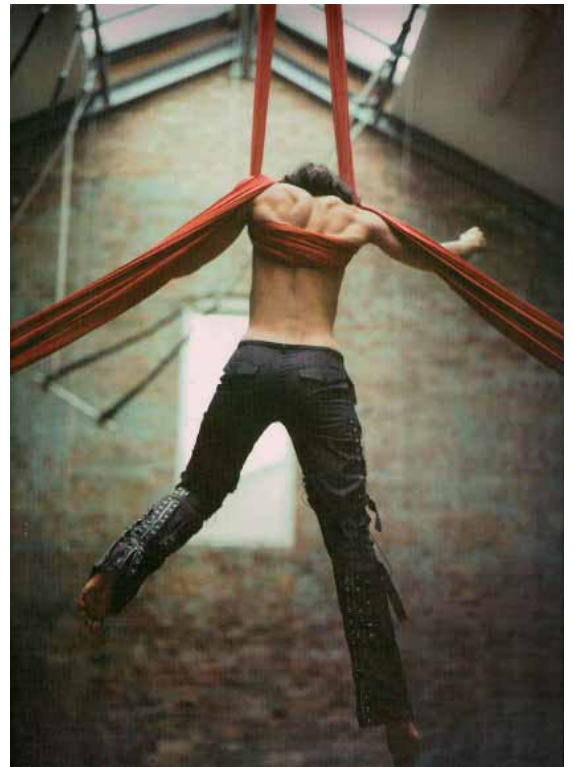
Další fashion story, jež mne svou přímočarostí učarovala je série *Pels mens*. *Pels mens* od **Silvie Potocki** jistě není klasickou fashion story – v sérii fotek jde o určitý příběh. Fotografie se objevují v Bloku třináct. Jsou na ni zobrazeni lidé v převleku, který je zakrývá od hlavy k patě. Obličej je rovněž celý zahalený do tohoto zvláštního oděvu. Oblek nám připomíná sněžného muže, s nímž se pel mens ztotožňuje. Převleky z této chlupaté deky jsou různě barevně řešené. Přes sytě růžovou a tyrkysovou, po zemitě béžovou a černobílou. Tito chlupatí panáci většinou stojí či sedí v trávě. Celá série je fotografována v lese a na loukách, což je v kontrastu s barevnými chlupáči, kteří v krajině vy-

(12) *Svět současné české módní fotografie, Diplomová bakalářská práce, FMK UTB, 2004*

Ondrej Hošt / Lineage of the Divine / Blok 8 / 2002

Silvia Potocki / Pels mens / Blok 13 / 2005

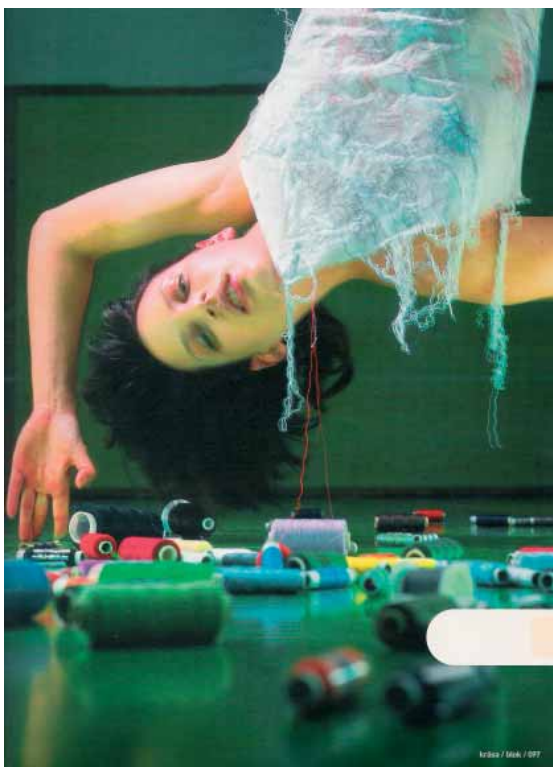
Manuel Vason / Vážka – Angel / Blok 13 / 2005

čnivají a trčí. Zemítí jedinci naopak vyhlížejí, jako by v krajině přebývali už odedávna. Cyklus fotografií působí poněkud zvláštním, divným dojmem, jenž potrhuje jeho absurdita a ironie. Fotografie oplývají hravým a vtipným nápadem a velmi mne pobavily. Míchání zvláštního humoru a absurdity s ne přesně jasným vyzněním a logikou, to jsou tendence, kterým dává Blok prostor na svých stránkách a to nejenom ve fotografii.

Zajímavé snímky pořídil také **Manuel Vason**, když fotografoval fashion story pro *i-D*. Blok měl tu možnost, představit tyto fotografie i svým čtenářům. Lidé na jeho fotografiích často létají. Cyklus fotografií je rozdělen do dvou částí – jedna na začátku časopisu a druhá na jeho konci. Snímky z první série jsou pořízeny na střechách výškových staveb. Jako model tu slouží velmi vysoká a hubená slečna s obličejem lemující krásné dlouhé a splývavé blond vlasy, které její figuru ještě více opticky prodlužují. Dívka stojí téměř na samém okraji budovy a s upřeným pohledem se dívá před sebe. Můžeme si jen domyslet, zda zkoumá svět pod sebou. Její tělo zdobí černý přiléhavý latexový oblek doplněný o velká černá křídla. Na jedné straně působí dívka jako černý anděl plný hořkosti, jenž chce dát svému životu prudký spád. Jen světle andělská tvář značí opak. Soubor je doplněn ještě dvěma dalšími fotografiemi. V druhé části se objevila pěti stránková série, která je rozdělena do dvou obrazových příloh. Na první dvojstraně **Manuel** fotografoval zralou ženu s pevným vypracovaným tělem. S černou nabíranou sukýnkou působí žena dojmem baletky. Také na druhém snímku si tuto domněnku potvrzují. Její tělo je uvězněno v přísném korzetu. Na obou fotografiích má zobrazovaný pevně utáhlý hrudník. Jednou jí nadra svírá tlustý černý kožený pás, v druhém případě šněrovací korzet. Zatímco na první fotografii má modelka jakoby posed ala baletka, na druhé fotografii předvádí spíše kulturistickou pózu, kde směle ukazuje svá obnažená a propracovaná záda a zatíná ruce v pěst. Světlo z vrchu nádherně prokresluje její muskulaturu i jemný detail materiálu krajky. Fotograf si jako prostředí pro svůj námět vybral příhodný opuštěný prostor zřejmě staré zrušené haly. Fotografie je zabalena do zeleno-hnědého odstínu, který bychom nejmódněji definovali odstínem khaki. Fotografie působí poněkud ponuře, jako by zvláštní síla stahovala nejenom modelčin hrudník. Do určité míry cítíme z fotek chlad a odměřenost. V následujících třech fotografiích jsou modelky zavěšeny do jakýchsi červených pruhů látek. Látka tělo omotává kolem různých částí těla. Na poslední fotografii se modelka pevně drží dvou kusů látek a je dobře fixovaná svými nohama, aby nespadla. Modelka pevně drží dvou kusů látek a je dobře fixována svými nohama, aby nespadla. Budova, kde jsou tyto obrazy fotografovány, nás uchvacuje velmi vysokými, z velké části prosklenými stropy, které dodávají fotografiím vzdušnou atmosféru nebo díky kterým mají fotografie lehkou atmosféru a příjemné světlo. Co k tomu prozrazuje autor, jenž tak rád své modely podrobuje těmto vzdušným podmínkám? „*Jsem fascinován těly zavěšenými nebo vznášejícími se v prostoru. Určitě to má své kořeny v době, kdy jsem byl dítě – ve snech, které doprovázely můj spánek. Fotografie používám, abych komunikoval svou touhu a úzkost ze zvědavosti.*“ (13), říká fotograf publikující v jednom nejoblíbenějším britském stylovém časopise *i-D* pro mladou generaci. Na mnohých **Vasonových** fotografiích se modelky snaží o jistou levitaci, buď zavěšené do kusu látek v budově s vysokými stropy, nebo na výškových stavbách, kde jim autor záměrně připevnil andělská křídla. Fotograf se snaží tělo zabavit hmotností a tíže. Přes svou odlehčenou atmosféru, vzniklou především vznášejícími těly, jsou snímky naplněny úzkostí a určitou melancholií. Je jen na nás, jak si dané situace domyslíme.

Vtipná je také fashion story od **Marka Novotného** *Praktická žena*, jež se objevila v Bloku číslo 8. Modelka je zahlcena množstvím nití, různých bavlnek a také náplastmi. Modelka leží na zemi nebo se nachází v nepřírozených pózách hlavou dolů. Asi pro ni není zrovna přirozená zručnost praktické ženy. Jinou sérii nafotografoval **Marek Novotný** pro Blok ve dvou napuštěných bazénech. Slečny koupající se v bazénu nejsou profesionální modelky, ale dívky působící jako plavkyně. Místo plavek mají na sobě oblečeny šaty, které ve vodě působí velmi uvolněně. Některé materiály jsou průsvitnější, a tím vzniká pod vodou velmi zajímavé vrstvení. Synchronizované plavkyně tvoří v bazénu znak hvězdy a jiné, ale už ne tak precizní obrazce. Další fotografie jsou doplněny o portréty. Dívky

(13) *Blok, Divočina 13, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2005, ISSN 1213-4406*

Marek Novotný / Praktická žena / Blok 8 / 2002
Bára Prášilová / Amadeus / Blok 16 / 2007

Bára Prášilová / Stopy tvé kroje ve sněhu / Blok 16 / 2007

se na nich smějí a vypadají šťastně. Fotografie překypuje zářícími barvami. Jeden z portrétů se rovněž objevil na titulní straně. „Dredatá“ dívka se žlutou čelenkou a žlutým tílkem s potiskem hotdogu pod vodou zadržuje dech a dívá se přímo na nás. Vtipný titulek celého čísla – *Vaříme z vody*, je na místě. U vody zůstal **Marek Novotný** i na obálce pro Blok tři, kde vyfotografoval **Ester Geislerovou**. **Ester** drží před sebou průhlednou kabelku z plastu. Kabelka je do půlky naplněná vodou a v ní plave ryba s otevřenou tlamičkou.

Fotografka **Bára Prášilová** je, a nejenom podle Bloku, velkou nadějí a talentem české módní fotografie. Její snímky se prvně objevily roku 2006 v čísle patnáct, kde měla uveřejněny své první fotografie, které vytvořila pro fashion designérku **Kateřinu Hartlovou** a **Evu Kučerovou**. Od té doby máme šanci vídat její fotografie v Bloku velmi často. Za své snímky byla letos nominována na Fotografa roku 2007 v rámci *Czech Grand Design*.

Její cit pro fotografii je velmi výjimečný. Její styl je velmi jemný, křehký a autentický. **Bára Prášilová** mimo spolupráci s časopisem Blok uveřejnila pár editoreriálů v magazínu Limé. Velice úzká je také její spolupráce s progresivní návrhářkou **Hanou Zárubovou**, jejíž modely (kolekce Jednička s hvězdičkou) fotografovala v sérii zvanou *Stopy tvé krve ve sněhu* a *Ledová bouře*. Pro její fotografie je typické, že postavy vyčnívají z jakéhosi oparu, mlhy, nejasné kouřové atmosféry. V její tvorbě hraje důležitou roli také dotváření fotografií v počítači. Pro Blok fotografovala rovněž sérii šperku Kutya a také volné fotografie – třeba s plameňákem. Jaká byla cesta **Báry Prášilové** k módní fotografii, ptala jsem se **Báry Prášilové**? „*No s fashion to bylo tak, že dřív jsem dělala pouze dokumentární a reportážní fotky – prostě chytala sem hotový scény na ulici, ale málokdy se poštěstilo, že byla fotka i vizuálně zajímavá. To mne vždycky asi zajímalo o něco víc, než sociální obsah – bohužel. Pak jsem potkala jednu módní návrhářku a dělaly jsme módní jakoby reportážní záběry – samozřejmě zinscenovaný, mixovaný s opravdovými reportážními záběry z ulice. Takže pak se ten styl postupně s každým focením nějak vyvíjel a to poměrně rychle ... Jinak ta druhá otázka vlastně navazuje na to, proč jsem začala fashion dělat – inscenování dokonalých efektních záběrů. Na ulici jsem vlastně byla odkázána na štěstí, kdy ten záběr potkám. Takhle mám vše ve svých rukách ... Pak je tady další důvod – prostě něco, co si člověk nedokáže vysvětlit, ale nějaký nutkání ty fotky, který máš v hlavě, jednoduše zrealizovat, jinak nemáš klid. Prostě ty své vize vždycky ňák do ty fashion vecpat. Kdyby to nebyla fashion, byla by to asi jiná kolonka ... Ale zase kdyby nebyly módní návrhářky, který sem potkala, ty fotky by asi vůbec nevznikly, nevíím, jestli bych dodnes zoufale neběhala po ulicích a nehledala ty svoje předem vysněný situace“ (14), svěřuje se mi **Bára Prášilová** a svůj příběh vypráví jako pohádku.*

(14) Mailová korespondence, 27. srpna 2008

Just fashion

Radka Leitmeritz a René Hallen / *Les Ailes du désir* / Blok 16 / 2007

Nejvíce módní, ve vlastním slova smyslu, můžeme považovat na stránkách Bloku fotografie **Radky Leitmeritz & René Hallena** a **Anny Kovačič**. Všichni tři tvoří převážně pro luxusní módní klientelu, která určité komerci a módním trendům více či méně podléhá. Redaktoři Bloku jejich tvorbu uveřejnili pro jejich originalitu a přístup, který je v módní fotografii vzácný. Jak už bylo řečeno v úvodních kapitolách, Blok si uvědomuje fakt, že dnešní doba je vizuální a ví, do jaké míry nás tato podoba dnešního světa ovlivňuje. Z tohoto důvodu neustále hledá hranice a možnosti i obrazového světa. Proto u některých pasáží budou snímky rozebírány i z vizuální stránky, neboť obsahová je potlačena, což pro Blok není zcela typické. Snímky **Radky** a **René** jsou toho příkladem. První sérii fotografií **Radky** a **René** – *Maková panenka* uveřejnil Blok v čísle jedenáct. Jejich nejvýraznější fotografie se objevily v Bloku čísle šestnáct. Cyklus snímků byl původně fotografován pro *Miss Sixty/Energie* a magazín *WAD*. Fotografie jsou dokonalé po všech stránkách. Dokonalá image modelů tvoří perfektní líčení, účes a oblečení. Na celkovém vyznění se podílelo nespočet vizážistů a stylistů. Fotografové působící především v Paříži, mají k dispozici kreativní kolektiv těchto tvůrců. Společně vytvořili vzhled drsnějšího charakteru. Na tričkách, ale i jiném oblečení, se objevují lebky, které se v podobě rekvizit vyskytují i na scéně. Model i modelka jsou nalíčení bílým make-upem v kontrastu s černými vlasy a černým líčením očí. Oblečení je doplněno řetězy, cvočky a výraznými sponami.

Radka Leitmeritz a René Hallen / Les Ailes du désir / Blok 16 / 2007

Kromě dvou černobílých je osmistránková série barevná. Fotografové velmi taktně používají tonalit a odstíny. Některým fotografiím dominuje spíše monotónnější odstíny, představující se hlavně v tlumenějších odstínech modré, fialové a zelené, ve kterých září světlé obličej, ohraničené černou konturou vlasů portrétovaných. Pro další fotografie jsou užity téže barevné tóny, doplněné o výrazně červenou barvu. Dívka stojí uprostřed rudých máků, pózuje s černými křídly a upřeným pohledem na nás. Rovněž i mužský model se prochází máky směrem k nám. Na dalším snímku stojí modelka uprostřed hromady kamínků zahalená dýmem ve vysokých černých botách a v sytě červeném kabátě, který doplňuje černý pásek s výraznou sponou a černým kloboukem pirátského rázu. Modelka má přes obličej černou síťku, stejně jako její punčochy jsou síťkované. U nohou jim leží rekvizity v podobě ručně vyrobených lidských lebek. Modelčin pohled směřuje před sebe.

Práce **Radky & René**, které jsou odlišné od jiným módních fotografií svým barevnými pojetím a kreativním fotografováním, si redaktoři magazínu doslova oblíbili. Autory těchto snímků ani tak nezajímá jejich obsahová stránka, důležité je pro mě jakési souznění barevných tónů, souhry modelčiny křivek a jejího výrazu tváře.

Nyní se podívejme na pár snímků **Anny Kovačič**, které se v Bloku objevily. Tato fotografka patří mezi neúspěšnější módní fotografy u nás. Pro Blok fotografovala hlavně v letech 2002–2003. Dnes se její fotografie objevují především na stránkách magazínu *Dolce Vita*.

Styl **Anny Kovačič** je z autorů fotografování pro Blok nejvíce ženský a sexy. Také pro ni je velice důležitá výsledná úprava v počítači. Její snímky jsou efektní a živé, plné ženských křivek a smyslých výrazů. Zmiňme sérii fotek *Ahoj na sobotu – Vlasta* (pozn. „*Ahoj na sobotu*“ byl oblíbený společenský časopis z První republiky), kde se modelka stylizuje do doby čtenářek Vlasty. Další fotografie, které uveřejnila, byly fotografie barevně posunuté do zvláštních barevných odstínů fosforeskujícího světla. Série nese název *Nad hladinou se třpytil měsíc*.

V sedmém čísle přináší zajímavý fashion portrét zpěvačky **Monkey Business Tony Graves** s názvem *Žena/Woman*. Fotografie jsou plné sytých barev. Jedna barva konkuruje druhé. Červená, fialová, žlutá, to vše se mísí dohromady se zpěvaččinou snědou kůží. V témže čísle narážíme ještě i na další fashion story s přílehlým french story. Rovněž i tady musíme podotknout, že fotografie jsou spíše vizuální, než obsahové.

Anna Kovačič se svými modely pracuje velmi citlivě. Sama autorka se jednou priznala: „Často dostávám otázku, jak se mi jako ženě, pracuje při focení s ženami, v čem se kontakt dvou žen liší od spolupráce fotografa a modelky. Myslím si, že žena nemá tak prooplánové vidění svého ženského protějšku jako muž. Nebráním se erotičnosti, ale nejvíce mě zajímá hledání pocitů v modelu. A je jedno jestli je to žena, dívka, chlapec, muž či dítě. Chci být vnímavá. Jinak – ženy jsou před mým objektivem asi více přirozené, nebojí se mě, důvěřují mi. Myslím, že je to z mých prací znát.“ (15)

Fotografie **Radky & René** a **Anny Kovačič** jsou v mnoha směrech řešeny do nejmenších detailů, jak nás o tom přesvědčuje jejich současná tvorba. Velký důraz je kladen na světelnou hru a atmosféru daného snímku a to, jak světelnou, tak barevnou. Preciznost je ještě zdokonalena a vyostřena pomocí počítačové manipulace. Tyto módní fotografie by nevznikly bez velkého počtu asistentů a stylistů, vizažistů a hairstylistů. Velmi pečlivě bývá také promyšlena kompozice a výtvarné řešení snímku.

Překvapivě citlivé a jemné jsou snímky **Romana Dietricha**, který je považován za jednoho z nejlepších módních fotografů u nás. Fotografie, které pro Blok pořídil, jsou velmi jemné a ženské. Modelka se zajímavým účesem, oblečená v šatech zemitéch a neutrálních barev **Evy Brzákové**, která své modely prezentuje pod značkou *e:be*. Fotografie jsou pořízeny v Berlíně, kde návrhářka žije. Inspirace tímto městem se odrazila i v této její kolekci. Série snímků se proto výstižně jmenuje – *Berlín*.

Zajímavě také mapuje **Salim Issa** modely **Denisy Nové** nebo společně se **Štěpánkou Stein** kolekci *Muset Pavla* a **Radany Ivačič**.

(15) Tomáš Třeštítk: *Osobnosti současné české reklamní a módní fotografie: Areji s.r.o. 2002 ISBN 80-238-8197-3*

*Anna Kovačič / Ahoj na sobotu – Vlasta / Blok 10 / 2003
Roman Dietrich / Berlín / Blok 14 / 2005*

Móda a portrét v ateliéru

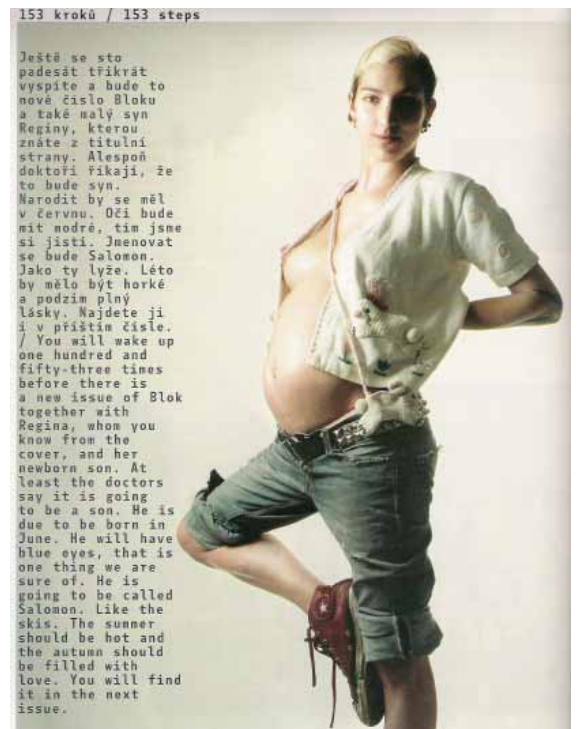

Salim Issa / Bez názvu / Blok 17 / 2008

S módní a portrétní fotografií se nepracuje pouze ve venkovním prostředí. Fotografie pro Blok vznikají také v prostorách ateliérů. Nejvíce o tom vypovídají snímky **Salima Issy** a **Marka Novotného**. **Salim Issa** se čas od času přesune z exteriéru do ateliéru. Svědčí o tom mnohé snímky, které se v Bloku objevily. Tyto fotografie, a ne jenom tyto, se těší zajímavé vizuální stránce obrazu. Někdy je u snímku důležitější jejich obrazový přínos. Sledovaný časopis nezachycuje nikdy pouze formu, důležitý je pro něho i střet kontextů a to také po stránce vizuální. Mnohdy jde více o navození atmosféry a vyvolání pocitů, než o složité vyjádření myšlenkových pochodů.

V posledním čísle Bloku se objevil cyklus fotografií zhotovených pro návrhářku **Zuzanu Veselou**. Fotograf představil kolekci několika návrhářských výtvorů.. Na snímcích se objevuje stále stejná modelka. Její róba vyhlíží luxusně, dalo by se říci až slavnostně. Asi ne nadarmo nese zmiňovaná kolekce název *Grace*. Barvy kolekce se nesou v nachové, béžové, smetanové a černé. Všechny fotografie se ponořily do jakéhosi pastelového dýmu s nádechem do tlumené žluté, lila, růžové a broskvové, jeden odstín se mísí do druhého a vytváří tak zasněně mlhavou příjemnou atmosféru. Fotografie z tohoto cyklu se také objevila na titulní stránce.

Martin Chum své dvě série, které fotografoval také v ateliéru, předvedl v Bloku čtrnáct a šestnáct. Snímky s názvem *Plameňák/Kráska dne* dokumentovaly rovněž tvorbu návrhářky **Michaely Bako-**

Martin Chum / Plameňák – Kráska dne / Blok 16 / 2007
Salim Issa / Arigátó, we love you / Blok 15 / 2006

tové. Šaty tvoří směsici drapérií podobající se květům v odstínu lila – od světle růžové, přes levandulovou, bordó, až temně fialovou. Barevnost šatů ladí s pleť modelky a nádechem pozadí. Modelka pózuje se škrabošku plnou fialových umělých květů, dále také s bordó kapucí zevnitř vyšívanou lesklým materiálem. Modelka je ověšena vrstvením šňůr perel. Na její tváři nás překvapuje jasně viditelná jizva, která ještě umocňuje tuto podivně sladkou sérii růžových tónů.

Dalšími fotografiemi přispěl **Martin Chum** na stránkách číslo čtrnáct, kdy fotografoval klauzurní práci studentky Umělecko průmyslové školy v Praze **Radky Sirkové**. Výtvořily této studentky byly inspirovány českým folklorem. Od tohoto tradičního pojetí se však liší jednou maličkostí – celá kolekce se nese v černé barvě, jen pár detailů narušuje tuto monotónní barvu. Modelka zaujímá jednoduché pózy, bez zbytečných stylizací.

Dalším přínosem **Salima Issy** jsou fotografie na hranici módní a portrétní fotografie. Snímky jsou stylového rázu. Na první stránce série se nám rýsuje silueta postavy otočené zády k nám, její tvář zůstává skryta. Osoba se jeví spíše jako muž – roztrhané rifle, pásek s kovovými ozdobami, tetování v podobě hvězd na loktech a v oblastech pod koleny. Fotografie dominuje také odhalená pŕlka pozadí, která se rýsuje přes roztrhané rifle. Výsledek díla je velmi efektní a stylový, přestože fotograf ničím snímek nepřikrášlil – použil velice jednoduchou kompozici a světlo. Model, který si vybral, je velice osobitý. Jednoduchým gestem vyjádřil vše. Tato fotografie byla použita pro přebal časopisu Bloku patnáct, nazvaný výstižně *Freedom*. Jaké je pro nás překvapení, když místo mužské osoby vidíme ženu. A ještě větší překvapení je, když se nám na poslední stránce, nikoliv série fotografií, ale celého časopisu, představí tato odhalená mladá žena jako budoucí maminka s bříškem. Charisma **Reginy Uharčkové**, podle **Jiřího Macka**, a to nejen podle něj, prochází Blokem od počátku do konce. Toto číslo – Blok patnáct mělo přední strany hned dvě. Časopis je plný nečekaných překvapení. První byla zmiňovaná titulní strana s tetováním a napůl odhalenou zadnicí Reginy. Druhá varianta pochází od **Adama Holého**, který pro tento účel vytvořil odvážnou fotografii plnou směsicí barev. Fotografie rudovlasé modelky s obličejem sloužícím jako podklad pro barevné fantazie. Modelčinu tvář pokrývají plochy modré, žluté, růžové, černé a bílé barvy. To však zřejmě ani vizážistce ani fotografovi nestačí. Na modelku aranžují broušená sklička různých barev i tvarů české značky Jablonex. Titulní strana je také součástí menší série uvnitř časopisu. Barevné tóny jsou k nezastavení, odstíny se to jen hemží. „*When I dream I dream of your meds*“, to je název výsledných snímků. Fotografie působí plošně, jako obraz moderního malířství, a tím poukazuje na kreativitu vizuálních přístupů.

Salim Issa nafotografoval ještě několik dalších snímků pro magazín. Jako další jmenujme sérii *Real Madrid*, kdy fotografoval dva šermíře při souboji v bílých dresech s černými maskami přes obličej. Pořídil také portréty těchto šermířek. Dalším jeho ateliérovým počinem jsou snímky *Pionýři moderního hnutí*.

Asi tu nejjemnější sérii ateliérových fotografií vytvořil pro Blok **Marek Novotný**. Oblečení i rekvizity jsou z jemných a lehoučkých vzdušných materiálů, dokonce i modelčiny vlnité vlasy jsou natupírované a nadýchané. Všechno je jako by utkáno z jemných nití – poloprůsvitná blůzka, béžové silikonky tělové barvy, vějíř z bílého perí. Fotografie působí velice něžně. Nádech a atmosféra jsou velmi dívčí. Celá kolekce se pohybuje v monotónní barevnosti bílé, béžové a broskvové. Modelka vypadá jako marcipánová panenka a celá série působí jako ze sladkého snu.

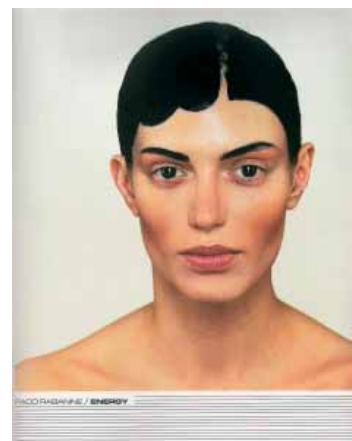
Originální byl příspěvek od **Dušana Šimánka** s názvem *Parfémy*. Portrét jedné a stále stejné slečny se objevuje v šesti stránkovém cyklu. Fotograf zachycoval modelku v jedné póze. Až na určité malé nuance, jsou fotografie neznatelně odlišné. Pod každým portrétem je název příslušného parfému Calvin Klein/truth, DKNY/For men, atd. Kromě chemických sloučenin tu nejde o žádnou fyzickou proměnu. Jsou to právě parfémy umožňující lidskou proměnu, z určitého hlediska změnu zcela zásadní, protože pach člověka tvoří základ jeho identity. Na jedné tváři se nic nezměnilo, avšak identita byla měněna mnohokrát. Cyklus snímků je vizuálně velmi jednoduchý, přesto nás nesmírně upoutává.

Adam Holý / When I dream I dream of your meds / Blok 15 / 2006
Marek Novotný / Jsi královna, řekl mi / Blok 9 / 2003

Salim Issa / Real Madrid / Blok 14 / 2005

Fotograf si vystačil s minimem, a proto se mu podařilo vytvořit nevšední soubor. Modelku zachytil na bílém pozadí. Fotografie čtvercového formátu znázorňují modelčin portrét těsně pod ramena. Dívčino tělo není ničím příkrášleno, působí naze až na jeden detail – parfém. Vidíme výrazné obočí a těsně utáhlé vlasy dozadu, jejichž tvar je z části dokreslen černou, obrys barvy přesahuje část čela. Avšak kromě těchto páru jemných zásahů nevidíme žádnou stylizaci. Modelka díky této úpravě působí jako nereálná žena, připomíná nám někoho mezi plastovou figurínou a člověkem.

Dušan Šimánek / Parfémy / Blok 2 / 2001

Portrét jinak

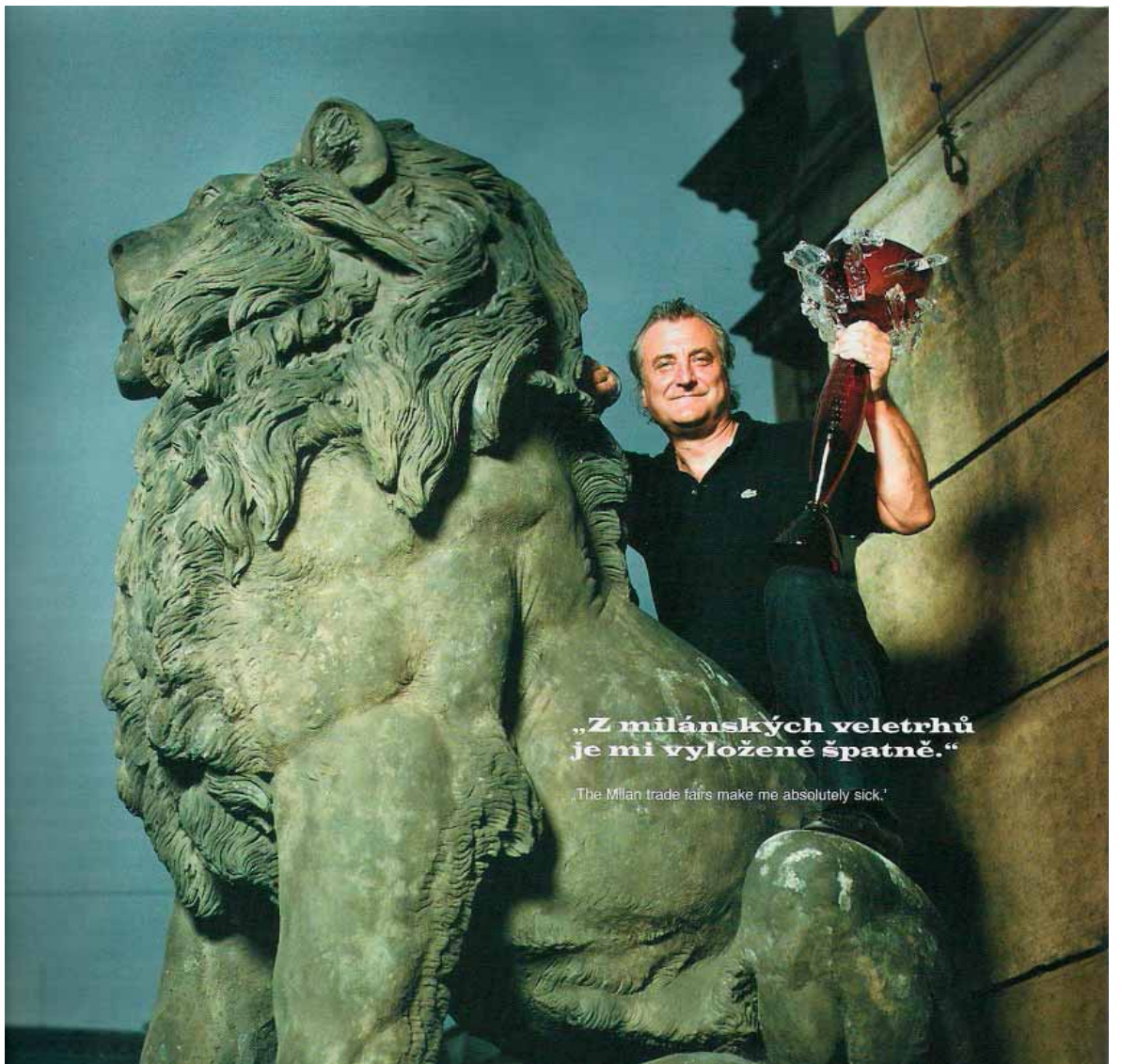

Radek Brousil / Kay / Blok 13 / 2005

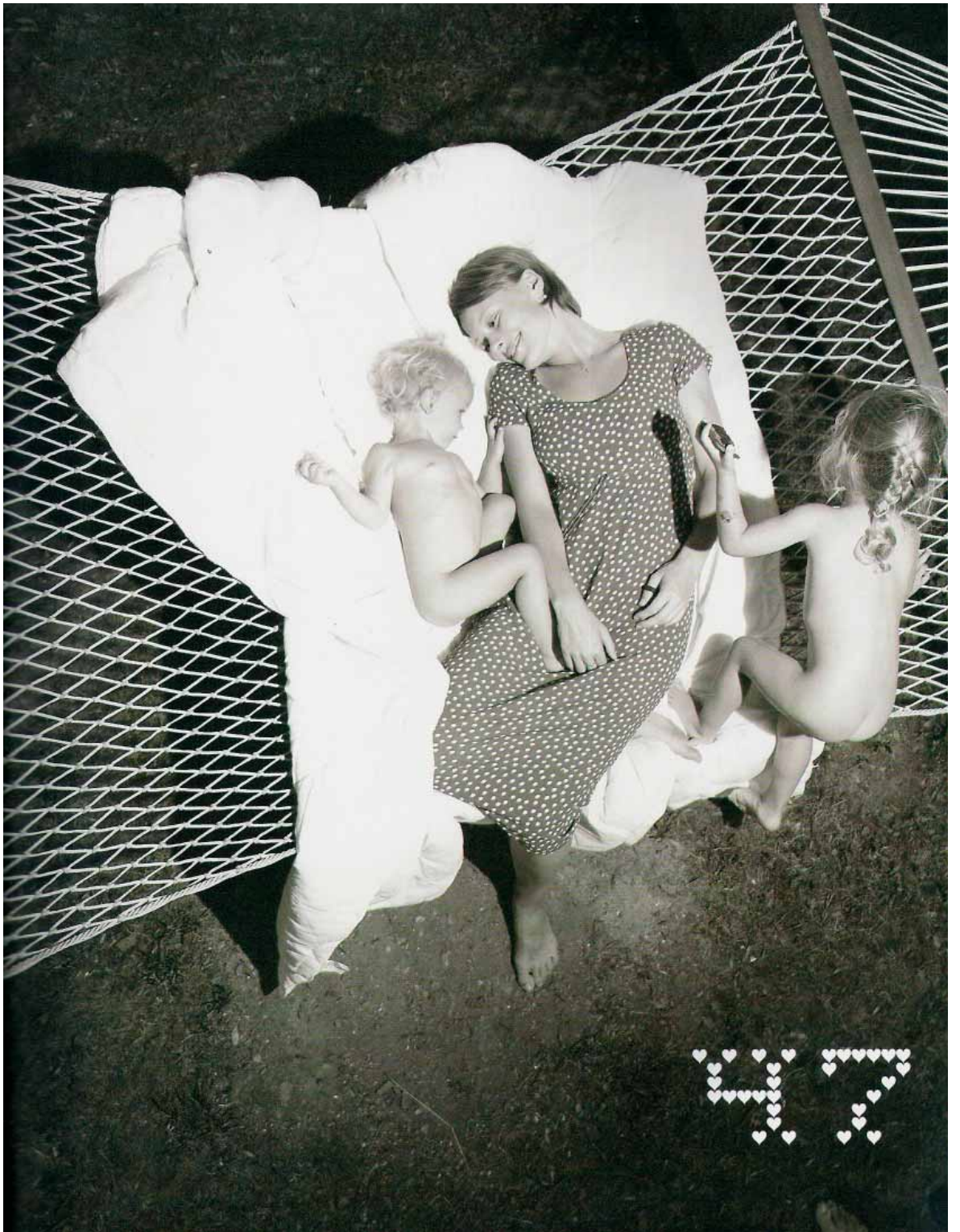
V Bloku se objevují dva typy portrétů. Jeden styl můžeme definovat tak, že spíše mapuje danou osobu. V mnoha případech jde o významného designéra, architekta či módního návrháře. Některé portréty zachycují pouze jakýsi otisk osoby. Portrétovaný je zachycen zezadu, či silný flash vybělil rysy jeho obličeje. Mnohdy však jde o klasičtější mapující portrét zobrazovaného. Druhý typ je daleko více osobitější, nevzniká pouze jedna fotografie, ale většinou celý cyklus. Portrétovaný je fotografován dlouhodoběji, nebo je více osob snímáno koncepčně. Tento způsob bude rozpracován v kapitole nazvané pomezí portrétu a dokumentu.

Radek Brousil přispěl zajímavým portrétem frontmana skupiny **The Sunshine**. **Leuren Zuric** zde představila portrét pěveckého dua **Coco Rosie** s nasládlou atmosférou růžové a broskvové, jak se obě oblečeny koupou ve vaně. Jedna sestra v černých druhá v bílých šatech.

Zmíňme, například, portrét výtvarnice **Viki Mitrichenky** od **Lucii Nimcové** před velkým růžovým asijským drakem. Nebo citlivě pojatý portrét **Daniela Agusteho** v podvečerní v atmosféře od **Jiřího Hroníka**, vtipný portrét **Bořka Šípka** na soše obrovského lva od **Radky** a **Réne**. Portrét světově proslulého designéra **Stefana Sagmeistera** pořídil **Adam Holý**. **Salim Issa** a **Štěpánka Stein** fotografovali designéra a rektora Vysoké školy uměleckoprůmyslové **Jiřího Pelcla**.

Radka Leitmeritz a René Hallen / Bořek Šípek / Blok 11 / 2003

Salim Issa / Linda Rybová / Blok 16 / 2007

Trochu jiným příkladem může být portrét **Lindy Rybové**, který pro Blok pořídil **Salim Issa**. Sérii pojal černobíle a **Linda Rybová** v ní nevystupuje ani jako slavná herečka, ale spíše jako maminka dvou holčiček. Na většině snímků si právě s nimi hraje, buď v houpačí síti nebo na houpačce. Děti kolem ní poskakují a zdá se, že **Linda** je šťastná a spokojená. Časopis ji ukazuje v přirozeném světle a to bez jakýkoliv přikrášlení. Herečka úsobí jako normální, obyčejná maminka. Její výjimečnost pro časopis netkví v prestižních rolích, jejich nových milenců nebo vkusu oblékání. Blok zajímá jaká **Linda Rybová** je ve skutečnosti, a ona na tento přístup stejně upřímně reaguje. Blok české celebrity nijak nestylizuje do roli hvězd.

Lida Rybová není jediná herečka, která se na stránkách Bloku objevila. Velmi zajímavým je také portrét od **Adama Holého** z karlovarského festivalu, kdy fotograf zachycoval herce **Uda Kiera**. Ten se mimo jiné objevil i v několika filmech **Lars von Triera** ve společnosti naší nejobsazovanější mladé herečky **Aňi Geislerové**. Fotografování proběhlo v prostorách festivalu. Série, která vznikla dostala velkorysý prostor osmi stran z jednoho dílu. Oba herci jako by se k sobě „měli, neměli“. Cíla série se odehrává v potměšilé atmosféře. Herci jsou zahaleni do načervenalého světla. Na jedné fotografii **Aňa** leží na dřevěné podlaze v bílém oblečení – přes snímek je zobrazen titulek *Aňa byla v porotě/ Aňa was at the jury*. Série končí fotografií, kdy **Udo Kier** nasává vůni jejích vlasů. **Aňa** se dívá bokem, **Udo Kier** ne.

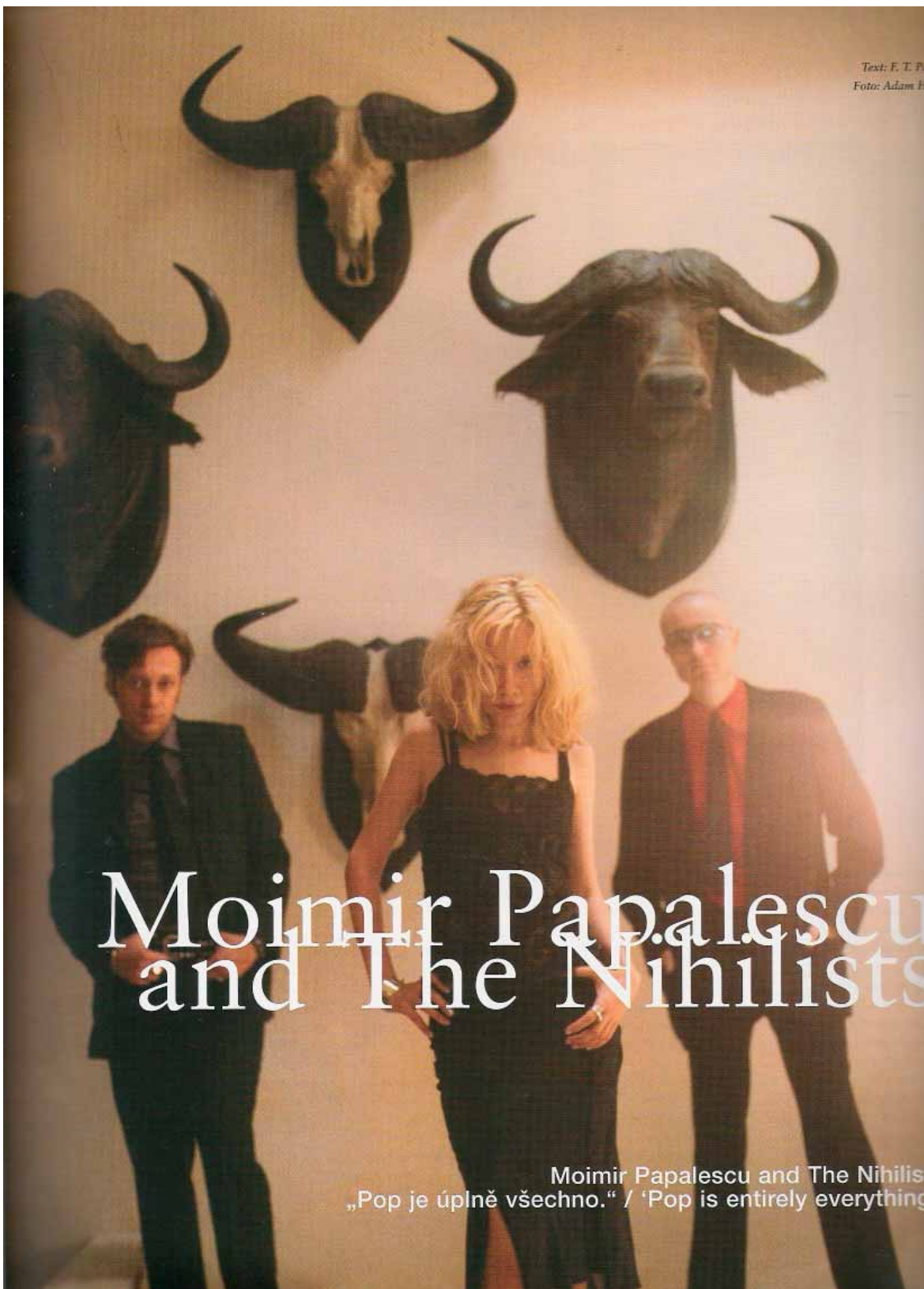
Prostor Bloku patří také hudební scéně. **Adam Holý** na stránkách Bloku představuje **Mojmíra Papalescu** a **The Nihilists** pod názvem *Pop je úplně všechno*. Tyto dva portréty hudební skupiny fotografoval zřejmě v interiéru zámku. Na snímcích pozorujeme trofeje vycpaných buvolích a jiných zvířecích hlav. Ty se na snímcích neobjevují náhodou, neboť skupina měla jistou dobu ve znaku právě toto rohaté zvíře. Čtyři vycpaniny na stěnách jsou pověšeny do tvaru kosočtverce. Uprostřed a v čele snímku stojí nevysoká zpěvačka **La Petit Sonja**, která nás upoutává svým uhrančivým pohledem zpoza delších blond vlasů. V ležérních oblecích postávají dva gentlemani, každý z jedné strany, v jednom z nich poznáváme **Mojmíra Papalescu**. Fotografie mají teplý, hřejivý tón, přesto však jsou něčím velmi zneklidňujícím.

Adam Holý / Rokenrol / Blok 11 / 2003

Text: F. T. Pa
Foto: Adam H

Moimir Papalescu and The Nihilists

Moimir Papalescu and The Nihilists
„Pop je úplně všechno.“ / 'Pop is entirely everything'

Adam Holý / Pop je úplně všechno / Blok 12 / 2004

Pomezí portrétu a dokumentu

Jak se zmiňuji v předchozí kapitole, v Bloku se objevuje dvojí zachycení portrétů. Jedno je spíše formální, druhé oplývá osobitější atmosférou a volností. Portrét v této kapitole je představitelem spíše volného dokumentu. Svým pojetím se nachází někde mezi portrétem a dokumentem. Fotografie řeší nejenom vizuální stránku, ale převážně jeho obsahovou část. Na snímky můžeme nahlížet z různých postojů, hledisek a kritérií a to jak psychologických, tak sociálně – kulturních.

V této kapitole bych ráda přestavila fotografie, např. **Dity Pepe**, **Lucii Nimcové** nebo **Kateřiny Simerové**.

Fotosérie o čtyřech portrétech s názvem *I muži mají cit* se objevila v Bloku osm. Autorkou je **Kateřina Simerová**. Ta si vybrala jednoduchý koncept, v němž představuje muže se zvířaty: Myslivec s vajíčkem, dědeček s bílým králíčkem, „taťka“ se svým psem, „strejda“ s jehnětem. Až na jednu jsou všechny fotografie barevné. Muži oplývají klidem a na jejich tvářích se jim rýsuje náznak úsměvu – jsou plni porozumění. Každé zvířátko něžně drží ve svých dlaních. Vše svědčí o jednom – i muži mají cit. Autorce se v tomto cyklu podařilo muže zachytit s určitou jemností a něžným vtipem. Rozhodně muže neironizuje. Tato série je svým nápadem jedinečná.

V tom samém čísle se také nachází, v té době ještě nedokončená, série od **Dity Pepe** s názvem **Vše o mé matce**. Fotografie nesou lehký a jemný nádech plný lásky, který značí hluboký cit ke svému rodiči. Na jedné fotografii leží maminka **Dity Pepe** v trávě, zasněná se zavřenými víčky. Dalším obrázkem je snímek růží. Obličej maminky se leskne pod paprsky slunce. Fotografie jsou záznamem milujícího dítěte. A co k tomu dodává sama autorka?: „Proč fotím svou mamku? Protože má krásné dlouhé vlasy, protože ji mám moc ráda a chci jí bezmezně věřit. Byla pro mne dlouho vzorem. Chtěla bych ji lépe poznat, všechno jí umět říct. Vědět, že tu bude vždycky. Chtěla bych, aby mě měla nejraději, chtěla bych být pro ni to nejdůležitější. Chtěla bych, aby se měla ráda, aby žila krásný život ... A přitom všem myslím na sebe.“

Fotografka dále dodává: „Příběh fotografií je nesrozumitelný, nejasný, nemá žádnou logiku, něco takového bych mohla říct i o vztahu k mojí mamince.“ (16)

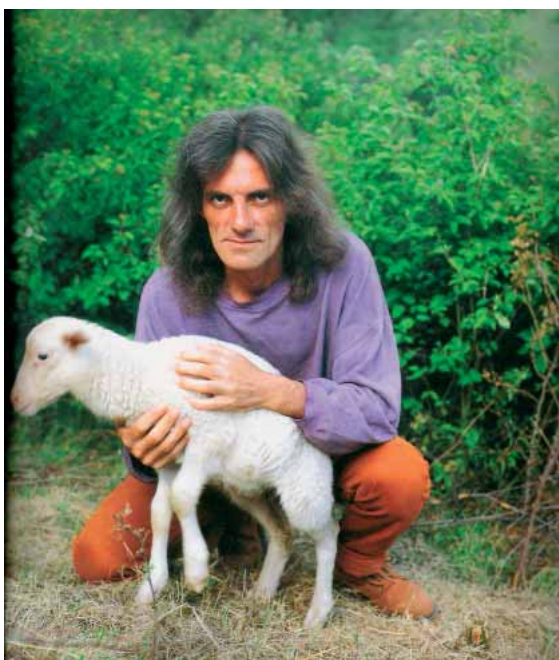
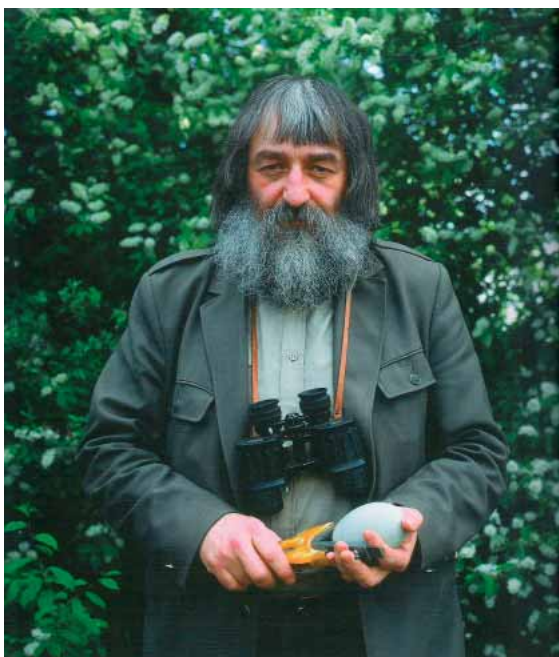
Ve filosofii sledovaného časopisu můžeme také vidět, jak důležitý je na snímcích cit. Blok se na svých stránkách zabývá různými lidmi. Důležitý je pro něj i vztah k těmto lidem. Jednou se zastavíme u portrétu matky, jindy jde o kamarádku či přítele. Hlavní je jedno, ať už jsou tito lidé třeba i neznámí, oplývají něčím velice ojedinělým a významným.

Velice výjimečný je také portrét **paní Marie** v Bloku číslo sedmnáct od **Lucie Nimcové**. Fotografie ukazují **paní Marii**, která se nám zpočátku jeví jako obyčejná žena, návrhářka, jež si své modely vyrábí po svém, aniž by respektovala trendy současného módního světa. Třiapadesátiletá **Marie**, která je mimochodem i myslivcem, se snaží oblečení navrhovat jinak, v době, kdy všichni vypadají stejně. Portretovaná se inspiruje přírodou a směsicí různých stylů a kultur od slovenské, rusínské až po německou a rakouskou. Snímky nepojala nijak složitě. **Paní Marie** je zachycena ve středu snímku za denního světla.

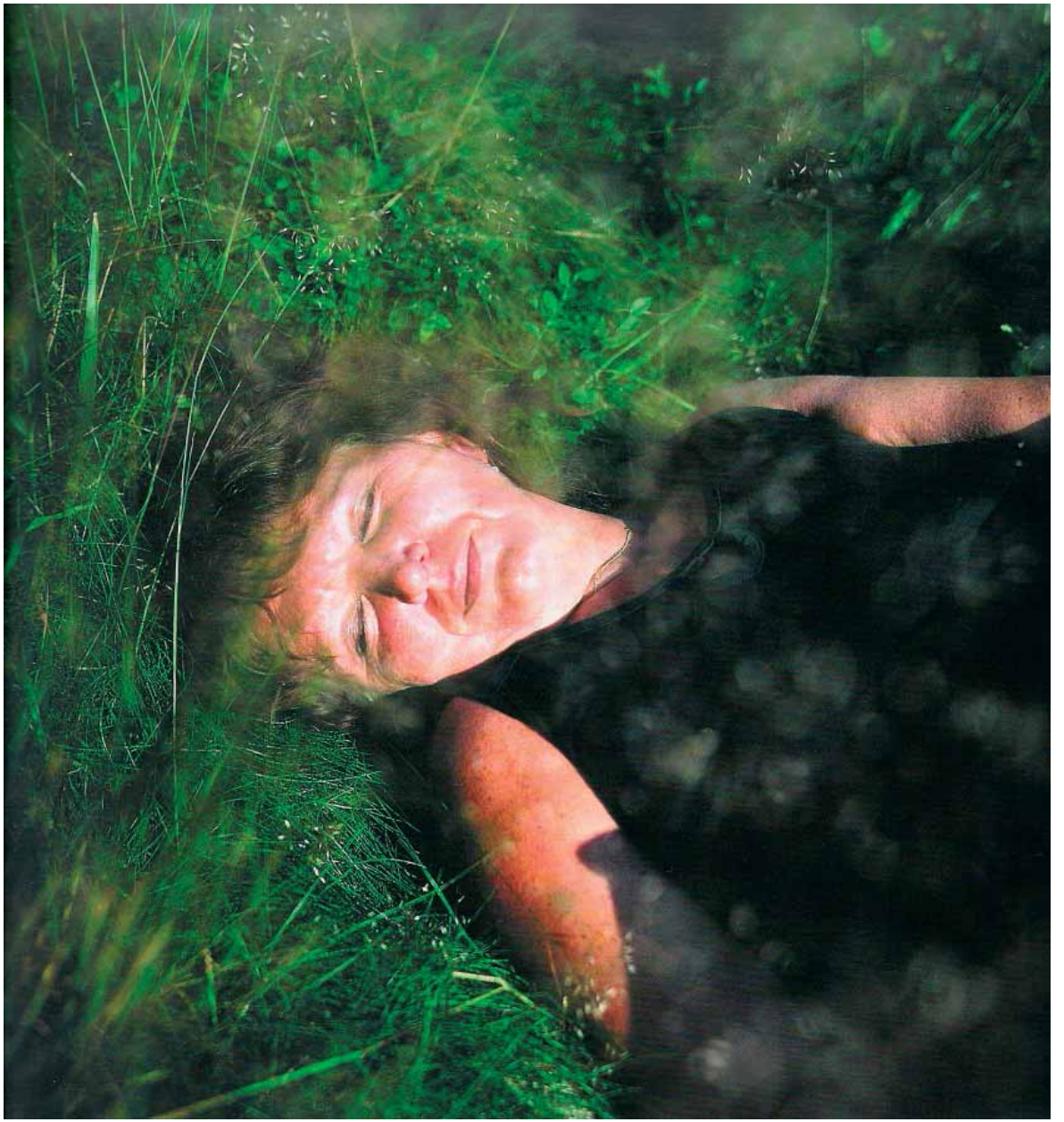
Tato série oplývá něčím, proč se k fotografiím stále vracíme. Osobnost této ženy je úchvatná. **Lucia Nimcová** o ní říká toto: „Je to skvělá ženská, hodně svérázná, ale skvělá a silná. Fotila jsem ji teď, během léta, ale známe se už dlouho. Co mě na ní nejvíce zaujalo? Přesně nevím, ale měla jsem pocit, že kdybych zůstala na východě, byla bych asi jako ona. V něčem jsme si spolu hodně podobné a to mě fascinuje. Přijde mi v tomto kraji jako vzácná rostlinka, kterou je třeba chránit prostě proto, že je sama sebou.“ (17)

(16) Blok, *Respektuj svou mámu 8*, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406

(17) Blok, *Bylo nebylo 17*, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o., 2008, ISSN 1213-4406

Kateřina Simerová / I muži mají cit / Blok 8 / 2002

Dita Pepe / Vše o mé matce / Blok 8 / 2002

Lucia Nimcová / Paní Marie / Blok 17 / 2008

SofiaSilvia / Gardens / Blok 17 / 2008

Obe výše zmiňované fotografky prezentují na stránkách Bloku vztah ke konkrétním ženám, kterých si velmi váží. Zatímco **Dita Pepe** nahlíží na svou maminku laskavým a jemným pohledem – nechává ji ležet zasněnou v zahradě, **Lucia Nimcová** má ke své přítelkyni pohled jiný. Představuje nám ženu plnou síly a tvořivosti a poukazuje na fakt, že i bez uměleckého vzdělání může být člověk tvůrčí a inspirativní. Přestože se obě série liší, vzbuzují v nás pocity plné obdivu a respektu.

Lucia Nimcová přispěla Bloku i jinými portréty. Známy cyklus s názvem *Slovensko*, který se zaměřuje hlavně na ženy, byl vydán i ve stejnojmenné knize. Fotografie dokumentárního rázu jsou plné porozumění, citu a zvláštního humoru. **Lucia** své snímky sbírá, například na různých soutěžích krásy nebo ve fitness centrech po celém Slovensku. Pro autorku jsou podstatná i místa, kde se střetávají představy, naděje, tužby nebo zklamání. Ženy v tomto cyklu působí lehce ironizujícím dojmem. Snímky jsou plné sociálních kontrastů, někdy působí až banálně, a udržují si hladinu humoru, který mnohdy nabourává absurdní vážnost situace.

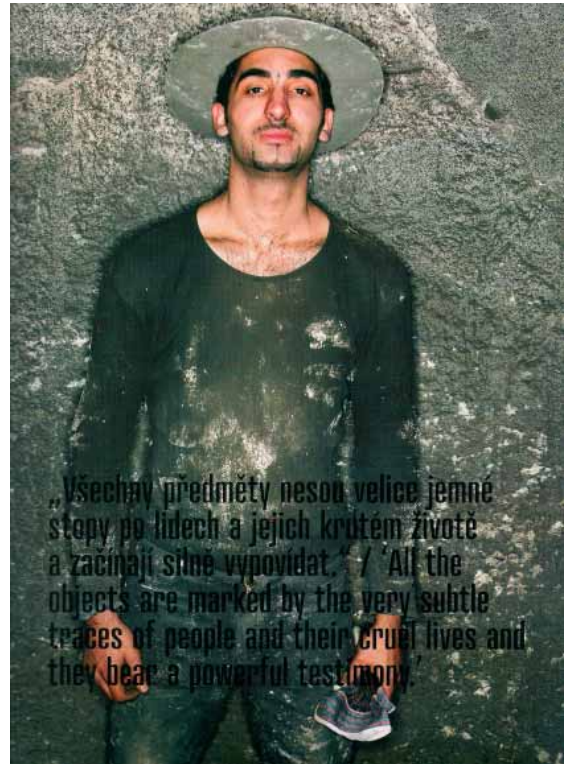
Proč na jejích fotografiích jsou snímány právě ženy? Autorka vysvětluje: „Protože jsem od narození žena a celý život jsem s tím bojovala. Ať už v dobrém či zlém.“ (18) Fotografii používá jako jeden z nejvýraznějších inspirativních zdrojů a myšlenek. Tento soubor byl oceněn několika prestižními cenami, jmenujme, například *Fujifilm Euro Press Photo Award*.

V posledním čísle Bloku byl uveřejněn další zajímavý soubor fotografií od **Silvie Potocki**, s názvem *Gardens*. Autorka tohoto souboru se dnes podepisuje jménem **SofijaSilvia**. Snímky vznikly v Londýně. Přináší nám příběh o londýnských zahradách, o jejich vůních a o nespočtu barev rostlin. Na snímcích jsou vyobrazeni majitelé zahrad, kteří pózuji u keřů, stromů, růží a u jiné květeny v okolí svých obydlí. Také tyto fotografie mají v sobě určitou přímou a upřímnou, která je pro práci této fotografky neodmyslitelná. Přirozenost s jakou jsou tito majitelé fotografováni se mísí s důvěrou jim vlastní. Stojící lidé se nenuceně dívají před sebe mimo fotoaparát či do objektivu. Z fotografie lehce vyzorujeme, že lidé se zde cítí uvolněně, nezaujatě a přirozeně.

Rovněž známý fotograf **Václav Jirásek** publikoval v Bloku své fotografie. Sérii portrétů dělníků nafotografoval při projektu *Industria*. Velkoplošné obrazy velkých industriálních hal bylo možné shlédnout v galerii Rudolfinum v roce 2006, kde se **Jirásek** představil na výstavě pod stejnojmenným názvem – *Industria*. **Jirásek** dělníky dokumentuje na pracovištích v prostředí továren. Osobitě ztvárnění těchto lidí vyvolalo v divácích vlnu přijetí a nadšení. Portrétování pózuji neumytí, od sazí, v pracovních oděvech, které jsou mnohdy opatřeny ochrannými maskami. Výrazy prostých lidí předvedl s určitou noblesou. Fotografie rovněž umocňuje kruhové svícení pomocí ring flashe – kruhového blesku, který se velmi často používá u fotografování módy. Portréty těchto lidí vypráví příběh o životě v těžkých pracovních podmínkách. Nejen špinavé obličejy, ušmudlané ruce, promaštěné a děravé oblečení – jsou tomu vypovědí. Sám **Jirásek** ke snímkům podává následující komentář: „Přitahuje mě ta rozpadající se skutečnost. Továrny mají v sobě něco hodně lidského. Nejprve jsem zaznamenával prostor a jejich atmosféru, pak jsem si čím dál tím jasněji začal ošimát lidi, kteří zde pracují. Viděl jsem někdy jakési tam pro sebe budují koutky a zátiší? Kytičky, dečky, vylepený nahý ženský a kolem ty velikánský odlišštěný prostory.“ Autor pokračuje a dodává: „Všechny předměty nesou velice jemné stopy po lidech a jejich krutém životě a začínají silně vypovídat.“ (19) Tyto fotografie však nebyly jeho první, se kterými se mohli čtenáři setkat. **Václav Jirásek** představil rovněž portréty čertů z Valašska, které **Jiří Macek** označil za neobvyklou fashion story, neboť každý z fotografovaných se tu představuje ve svém originálním modelu. Tyto převleky a masky působí zcela hrozivě. Zdejší lidé mají opravdu cit pro lidovou tvořivost. Převleky tvoří různé kožešiny, rohy ze srců a koz a to nemluvíme o použití kůže z ježků. Strašidla jsou ověšena těžkými řetězy, které jsou doplněny objemnými zvony. Čerti i různé typy smrtek a kostlivců, vyhlížejí více než hrozivě. Je vidět, že nápaditost se tu meze nekladou. V této souvislosti si vzpomeňme na tvořivost paní Marie ze snímku **Lucie Nimcové**. Čeští lidé umějí nejenom zachovávat tradici, ale v rámci tradic jsou také i velmi kreativní.

(18) Blok, Divočina 13, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2005, ISSN 1213-4406

(19) Blok, Royal 14, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2005, ISSN 1213-4406

Václav Jirásek / Industrial royal / Blok 14 / 2005

Václav Jirásek / Čerti z Valaška / Blok 12 / 2004

Radka Leitmeritz a René Hallen / Poklad na řece Xingu / Blok 13 / 2005

Salim Issa / Běh přes překážky / Blok 14 / 2005

Fotografie, které **Václav Jirásek** pořídil, jsou černobílé. Bývalý člen skupiny **Bratrstvo** vysvětluje svůj úžas nad těmito monstry následovně: „Fascinují mě spodní temné proudy mystéria, které tam lze pocítit velmi hmatatelně. Ti pravenci Drákuly jsou fakt strašidelní“, a dále dodává: „Jsem uhranutý a dostávám se do transu, když vidím v dnešním světě něco tak nepravděpodobného, ryzího a bizarního.“ (20) Čtenář Bloku se jistě také ztotožňuje s **Jiráskovým** komentářem. Díky Bloku se můžeme v další rovině dozvědět i něco o tradicích a zvycích.

Jinou zajímavou reportáž jsem lze nalést u dalšího fotografické dvojice, která se také zabývá módou. Znamé duo **Radka a René** se v Bloku neprezentuje pouze svými módními fotografiemi, ale do čísla třináct přispělo i „reportáží“ s názvem *Poklad na řece Xingu*, kde jsou fotografie gigantické domorodé architektury doplněny o portréty mužů zdejšího kmene. Stejně jako **Václav Jirásek** i tato dvojice fotografuje portréty obyčejných lidí osvětlením, které se převážně používá k navození módní atmosféry. Pro fotografy **Radku a René** je užití módního nasvícení spíše samozřejmostí. Pro **Václava Jirásku** toto užití módního svícení však znamenalo netypický a nový krok pro jeho tvorbu.

Jak se tato dvojice fotografů do Amazonie dostala? Jeden z fotografů popisuje: „Na jedné pracovní večeři v nesnobtějším pařížském fashion klubu s námi u stolu seděl člověk, který natáčí dokumentární filmy o domorodých kmenech po celém světě, některé kmeny dokonce kontaktoval jako jeden z proních. Tvrdil, že hledá fotografa s estetickým okem (ne dokumentaristu) na expedici do oblasti Xingu v brazilské části Amazonie. Když jsme si vyměňovali vizitky, mysleli jsme si, že si z nás dělá srandu. Na podobných akcí moc lidí, které zajímá život v pralese nepotkáte. Ozval se za týden a po první schůzce bylo rozhodnuto!“ (21)

Další zajímavý pohled se naskytl **Salimu Issovi**, když jel fotografovat své snímky nazvané *Běh přes překážky*. Na desetistránkové reportáži v ní zachytil nejenom portréty žokejů. **Issa** fotografoval v terénu přímo na překážkové dráze, ale také v prostorách žokejů. Nezbytnou součástí portrétovaných tvoří jejich dresy, které se vyznačují lehkou nápaditostí a svým barevným akcentem narušují celkem monotónní atmosféru snímků. Série obsahuje nejenom portréty žokejů, ale také portrét koně, který pokorně pózuje s výherní stužkou. Což dává souboru další rozměr – koni se dostalo stejné důležitosti jako jeho pánovi. Podobný portrét byl dokonce vybrán na propagaci akce *Designblok* v roce 2006.

(20) Blok, *Tour decoration* 2004 12, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o. 2004, ISSN 1213-4406

(21) Blok, *Divočina* 13, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s media, s.r.o. 2005, ISSN 1213-4406

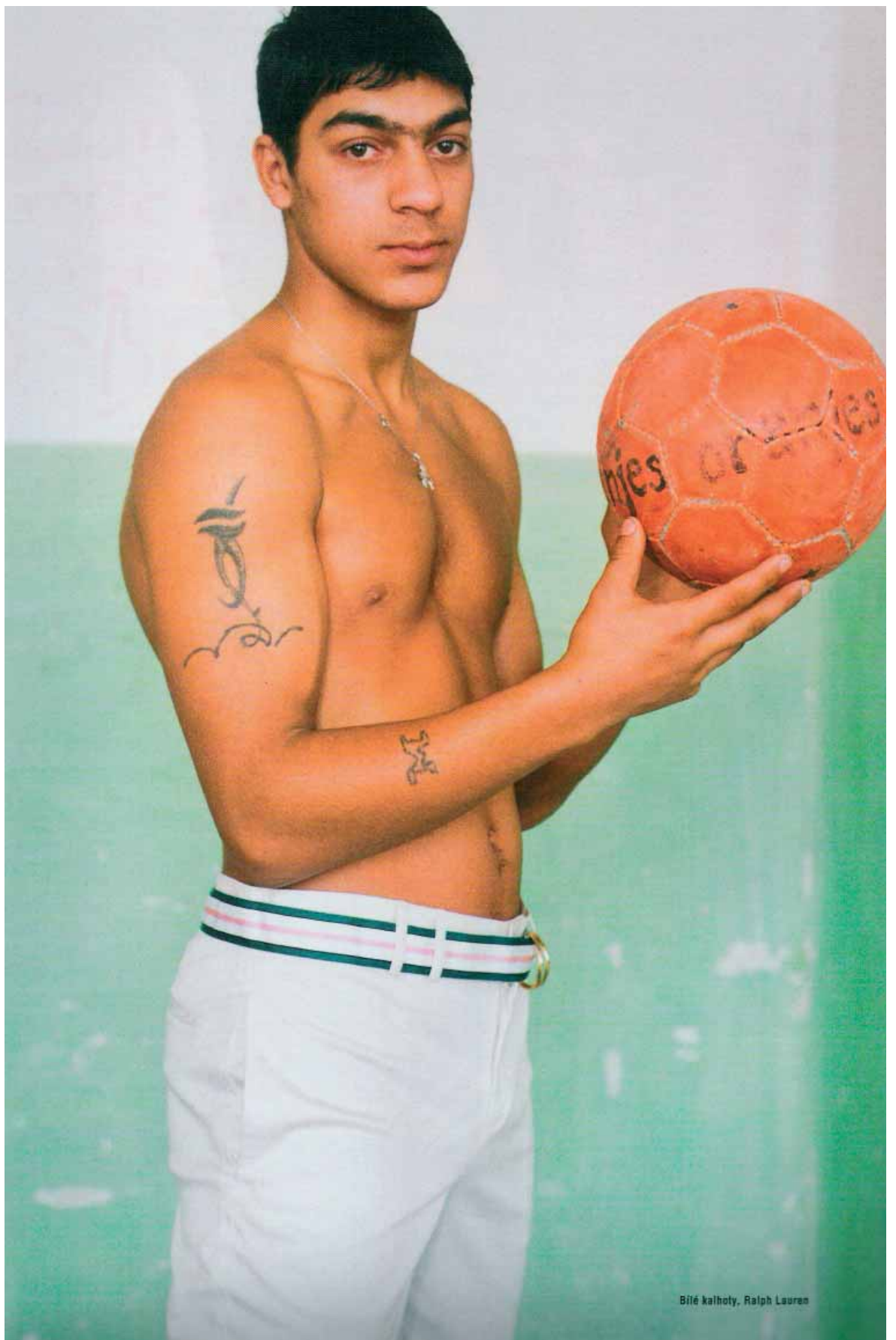
Pomezí módy a dokumentu

Z části inscenovaný módní dokument se objevuje, například ve fotosériích **Dity Pepe** a **Petra Hrubeše**. Snímky pro desáté číslo Bloku jsou pořízeny v lokaci Ostravy přímo na ulici mezi dětmi a teenagery. Nedospělá dívka uprostřed chaotického davu v chudé ulici předvádí šaty od Versaceho. Další snímky jsou spíše jednoduššími portréty. Maminka má v náruči své dítě zřejmě před chvílí pověsila prádlo – šaty **Calvin Klein**. Romský hoch do půl pasu nahý, kdy jeho tělo zdobí stříbrný řetízek a dvě tetování na paži, klidně pózuje s basketbalovým míčem. I on má na sobě kalhoty známého módního návrháře – **Ralpha Laurena**. Mladík se srostlým obočím působí uvolněně, nejspíše mu fotografování nevaří, a pokorně se oddává instrukcím **Pepe** a **Hrubeše**. V tomto projektu se setkávají dva protipóly. Šaty módní světové smetánky byly oblečeny prostými, nejen rómskými, teenagery z Ostravy. Už tato představa mě samu baví a bolí zároveň. Díky těmto souborům může snadno vyvstat otázka: „Pro jakou klientelu tyto slavní tvůrci navrhují své modely?“ Je smutné si na ni odpovědět a uvědomit si, že mnoho lidí, kteří si kupují oblečení významných návrhářů, nerozumí módě ani vkusu. Pohybují se ale ve světě „povrchní smetánky“ plné snobských návyků, kde mít na sobě model toho či onoho návrháře, jim zajistí určité postavení ve společnosti. Zarážející je fakt, že právě pro ně jsou tyto šaty navrženy. Žádný oděv od **Ralpha Laurena** by jen těžko zajistil lepší postavení tomuto mladíkovi ve společnosti. Snad ano? Snad jen na chvíli ...

Další soubor snímků se objevil rovněž v tomto čísle, nese název *Viva Zapata – Curo timenez*.

Další vtipnou a jemnou sérii najdeme v Bloku devět. Titul zní následovně: *Můj chlapec poslouchá železnou pannu/My boy listens to Iron Maiden*. Bělovlasá babička sedí na posteli a za ruku drží mladou dívku. Obě se nacházejí v ložnici staré ženy. Mladá dívka má na sobě šedé sváteční šaty doplněné o černé vysoké kozačky na podpatku. Babička, v papučích a ponožkách vyhrnutých až pod kolena, je převlečena do slušivých svátečnějších šatů. Střet mladí a staří je tu zaznamenán jemně a něžně. V sérii se prolínají jednotlivými portréty zmiňované dívky a chlapce, který poslouchá „Železnou pannu“. Oba jsou fotografováni v zasněžené krajině, chlapec se svou metalovou vizáží, dívka v černobílých šatech a zpoza ní vykukuje kůň. Na další fotografii se nacházíme v téže ložnici, kde na první fotografii seděla dívka s chlapcem, ovšem místo babičky se tu nachází onen metalista a vášnivě dívku líbá. Série končí fotografií, kde sama babička sedí na posteli a v náruči svírá desku od hudební skupiny *Metallica – Masters of Puppets*.

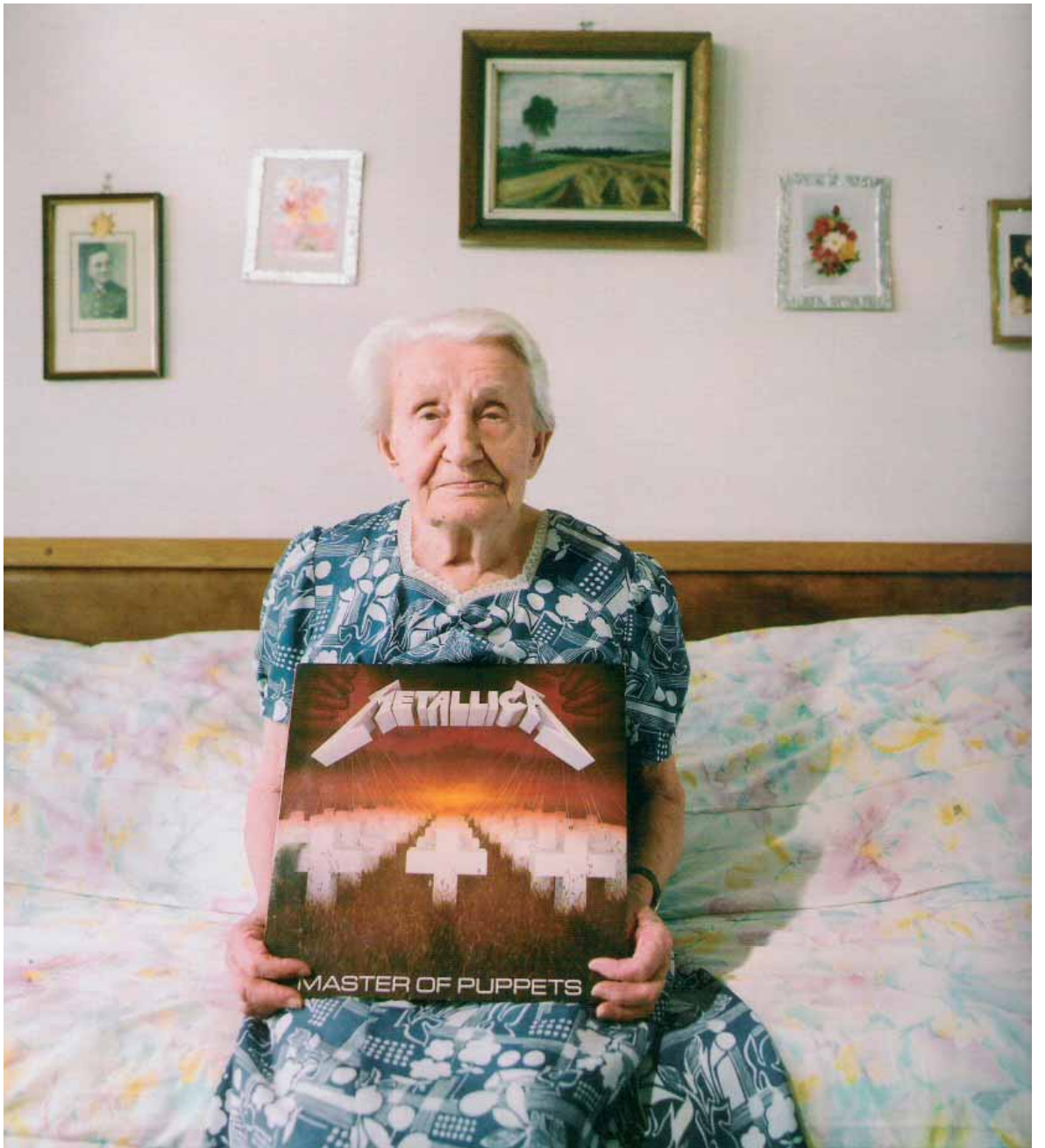
Na fotografiích Bloku se často odehrávají humorné reportáže či série. V této souvislosti znovu připomeňme obrázky **SofieSilvie**, která fotografovala své sněžné muže nebo sérii, kde **Hošt** zachytil slavného transsexuála. Jen málokdy se setkáváme s tak jemným humorem fotografií, obzvláště u těch, které prezentují jiné ženské magazíny. Naopak mnohé časopisy nám servírují humor nevkusný a někdy až banální, ty jsou určeny pro jinou cílovou skupinu než je Blok a nemůžeme jim to mít za zlé. Faktem je, že Blok kupuje jiná část obyvatelstva a ta vnímá věci odlišně než běžný čtenář.

Petr Hrubeš a Dita Pepe / Krásný den / Blok 10 / 2003

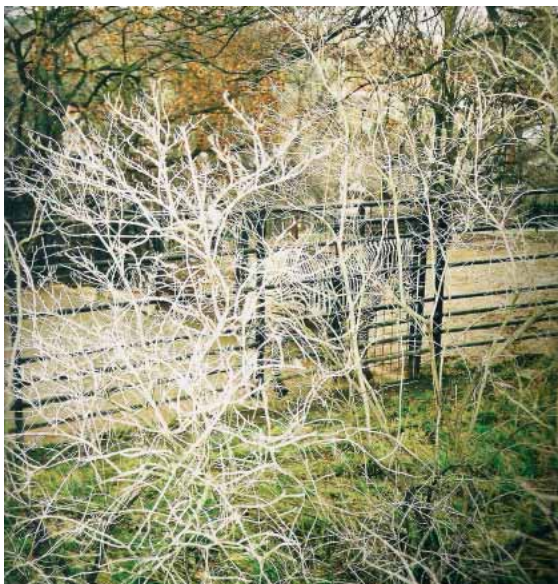

Dita Pepe a Petr Hrubeš / Můj chlapec poslouchá železnou pannu / Blok 9 / 2003

Dita Pepe a Petr Hrubeš / Můj chlapec poslouchá železnou pannu / Blok 9 / 2003

Osobité fotografie se podařilo vytvořit také **Alžbětě Rubešové**, přezdívané **Beth Orten**. Její fotografie nesou název *Human nature*. Snímky na pomezí módy a dokumentu se střídají s fotografiemi zvířat ze ZOO. Vzájemně se podporují a doplňují. Na jedné fotografii dívka leží ve zlatém kabátě uprostřed zeleně. Na další se na nás dívá zpoza škrabošky slečna s maskou přes obličej. Na každé dvojstranně se vždy tyto snímky doplňují s fotografií, která znázorňuje uvězněná zvířata v zoo. Díky těmto kombinacím – dívka + zvíře, získávají fotografie **Beth Orten** rovinu otevřených myšlenkových fantazií. Fotografie jsou v tomto případě nositelem nejasných výpovědí.

Alžběta Rubešová / Humane nature / Blok 17 / 2008

Závěr – – „Bylonebylo“

Vždy jsem byla velkým příznivcem časopisu Blok, fotografie tohoto magazínu jsem obdivovala už dlouho. Je pro mne pocta, že jsem i já osobně do posledního čísla s názvem *Bylonebylo* přispěla svými fotografiemi. Po dopsání posledního řádku této práce jsem pronikla do jeho zákoutí mnohem hlouběji, než jsem si při nápadu chopit se tohoto tématu představovala. Při psaní textu jsem své vědomosti dále prohlubovala. Po dopsání posledního řádku této práce jsem si uvědomila, že Blok není ani tak časopisem, ale sám designovým médiem, jak se mnohdy nazývá. A jako jeden z malá časopisů na našem trhu se snaží s námi komunikovat prostřednictvím svých článků, grafických obrazů, kreseb a fotografií. Svou činností výrazně obohacuje a mapuje kulturní dění scény designu.

Módní a portrétní fotografie se stala velkým přínosem zmiňovaného časopisu. Svým novým svěžím duchem a pojetím často nabourává, ale i zároveň dokresluje, hranice současné světové módy. Neúprosně si klade otázku, co je vlastně módní fotografie? A co ji dělá módní fotografií? A neustále její formu hledá.

Při psaní této práce a zkoumání tohoto problému jsem nabyla dojmu, že pro Blok jako takový, není důležité to, co se nám zdá právě v módě, nebo to, co bychom pokládali zrovna za populární. Zajímá ho, co je za tím „vším“ a to zřejmě dělá tento časopis tím, čím je. Fenomén módní fotografie sice bere v úvahu, ale nenechá se jím zastínit. U portrétní fotografie se snaží docílit největší autenticity. Fotografie jako taková se pro něj stává nejenom nástrojem mapování a ztvárnění, ale i důkazem toho, že fotografie dokáže v člověku vyvolat emoci, zavést ho do oblasti nových citových zážitků a vjemů.

Blok ukazuje jací jsme, ne jací bychom měli být. Poukazuje na naši individualitu, na naši osobnost, na naši kreativitu, ale neidealizuje naši osobnost. Nesnaží se nám servírovat klišé, které se v módních časopisech tak často objevují.

Blok je o nás, o lidech a o našich tvůrčích procesech.

Pro snímky Bloku je typické, že jejich význam si můžeme vykládat různě. Dá se říci, že se i záměrně snaží rozpoutat diskuzi nad jejich významem. Fotografové si tak prostřednictvím svých záběrů vlastně pohrávají se samotným lidským smýšlením.

Přes všechny tyto definice a názory si fotografie Bloku nesou svá tajemství. Alespoň pro mne.

Myslím, že by byla velká škoda, kdyby **Jiří Macek** a jeho spolupracovníci nevydávali tento časopis. Byli by tak ochuzeni nejen čtenáři Bloku, ale celkově všichni milovníci módy a designu v Čechách o spoustu zajímavých podnětů.

Seznam literatury

1. Blok, Pilotní číslo 00/01, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2001, ISSN 1213-4406
2. Blok, Piknikové číslo 01/01, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2001, ISSN 1213-4406
3. Blok, Jídlo 02/01, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2001, ISSN 1213-4406
4. Blok, Bílá 01/02, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406
5. Blok, Transfer 4 02/02, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406
6. Blok, Vaříme z vody 5 03/02, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406
7. Blok, Komunikace 7 04/02, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406
8. Blok, Respektuj svou mámu 8, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2002, ISSN 1213-4406
9. Blok, Světlu vstříc 9, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2003, ISSN 1213-4406
10. Blok, Více barev, více šťávy 10, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2003, ISSN 1213-4406
11. Blok, Kdo je nejlepší? 11, česko-anglická edice, Reforma, a.s. ve spolupráci s Profil Media, s.r.o. 2003, ISSN 1213-4406
12. Blok, Tour decoration 2004 12, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2004, ISSN 1213-4406
13. Blok, Divočina 13, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2005, ISSN 1213-4406
14. Blok, Royal 14, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o. ve spolupráci s Media, s.r.o, 2005, ISSN 1213-4406
15. Blok, Freedom 15, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o., 2006, ISSN 1213-4406
16. Blok, Love 16, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o., 2007, ISSN 1213-4406
17. Blok, Bylo nebylo 17, česko-anglická edice, Profil Media s.r.o., 2008, ISSN 1213-4406
18. Štěpánka Stein, Salim Issa: Národní divadlo, sezona 2005/06, Nakladatel: Národní divadlo, Praha 2006, ISBN: 80-7258-250-X
19. Vladimír Birgus, Jan Mlčoch: Česká fotografie 20. století, KANT, 2005, ISBN: 80-86217-89-2

20. Czech Grand Design 2007 – Ročenka českého designu, Profil Media, 2007, ISBN: 978-80-239-8825-3
21. Tomáš Třeštík: Osobnosti současné české reklamní a módní fotografie: Areji s.r.o. 2002, ISBN 80-238-8197-3
22. Terry Jones/Avril Mair: Fashion now, Taschen, 2003, ISBN 3-8228-2187-x
23. Terry Jones/Susie Rushton: Fashion now 2, Taschen, 2006, ISBN 978-3-83-65-0336
24. Manfred Heiting, Helmut Newton: Helmut Newton. Work, Taschen 2001, ISBN: 978-3822813263
25. LaChapelle, Heaven to Hell, Taschen 2006, ISBN: 978-3822825723
26. Karl Lagerfeld: Peter Lindbergh – Ten Women, Schirmer/Mosel, 2004, ISBN: 978-3829601375
27. Tereza Bruthansová: Český design 01/Czech Design 01, 2007, ISBN: 978-80-87064-01-6

Diplomové práce

28. Jakub Vrhel: Svět současné české módní fotografie, Diplomová bakalářská práce, Univerzita Tomáše Bati, Fakulta multimediálních komunikací 2004
29. Alžběta Rubešová: Steven Klein, Diplomová bakalářská práce, Slezská universita v Opavě, Institut tvůrčí fotografie, 2008
30. Václav Bejtler: Současná česká portrétní fotografie, Diplomová bakalářská práce, Slezská universita v Opavě, Institut tvůrčí fotografie, 2004
31. Tomáš Veselý: Fotografové v současné české reklamě, Diplomová bakalářská práce, Slezská universita v Opavě, Institut tvůrčí fotografie, 2003

Internetové odkazy

32. <http://www.blokmagazine.cz> – 25. 7. 2008
33. <http://www.baraprasilova.com> – 6. 7. 2008
34. <http://www.jiriturek.com> – 20. 8. 2008
35. <http://www.2Sphoto.com> – 29. 6. 2008
36. <http://www.ditapepe.cz> – 29. 6. 2008
37. <http://www.manuelvason.com> – 1. 8. 2008
38. <http://www.annakovacic.com> – 1. 8. 2008
39. <http://www.betside.com> – 6. 8. 2008
40. <http://www.reneradka.com> – 8. 8. 2008
41. <http://www.lulamag.com> – 20. 8. 2008
42. <http://www.zivel.cz> – 8. 8. 2008
43. <http://www.komfortmag.cz> – 8. 8. 2008

Rejstřík názvů a jmen

Aguste Daniel	38	Hallen René	15, 16, 29, 30, 31, 38, 39, 50, 51
Aldrete Minerva	22	Hartlová Kateřina	28
B East	13	Haslinger Joachym	22
Balenciaga	15	Holý Adam	22, 36, 38, 41, 42
Bazar	15	Hošt Ondřej	8, 23, 24, 52
Berdych David	10	Hroník Jiří	38
Berlín	31, 32	Hrubeš Petr	18, 20, 52, 53, 54, 55
Běh přes překážky	50, 51	Human nature	56
Big	13	Hvězdné léto	18, 19, 21
Bílek Petr jr.	14	Hype	13
Blumfeld S. M.	13	Chum Martin	22, 33, 34, 35
Bratrstvo	51	Czech Grand Design	28
Brousil Radek	22, 38	I muži mají cit	43, 44
Brennicke Jorgen	22	i-D	11, 13, 26
Brzáková Eva	31	Icon	13
Cihlář Michal	13	Independent	13
Cosmopolitan	15	Industria	47, 48
Coco Rosie	38	Issa Salim	4, 8, 18, 19, 21, 31, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 50, 51
Černá Martina	1a4	Jirásek Václav	22, 47, 48, 49, 51
Čerti z Valašska	47, 49	Jsi královna, řekl mi	36
Dazed and Confused	13	Kier Udo	41
Designblok	7, 14, 51	Knight Nick	22
Dietrich Roman	31, 32	Komfort mag	13
Dolce Vita	12, 13, 31	Kovačič Anna	5, 22, 29, 31, 32
Elle	15	Krásný den	53
Estanquet Patricie	22	Kučerová Eva	28
FAMU	10	LaChapelle David	23
Fárová Anna	10	Ledová bouře	28
Fárová Gábina	10	Leitmeritz Radka	16, 29, 30, 39, 50
Finkelstein Nat	22	Lenský Pietro	10
Fjord	13	Lepore Amanda	23
Flusser Vilém	15	Lula magazine	13
Font	13	Macek Jiří	5, 7, 9, 14, 17, 35, 47, 57
Freedom	35	Maková panenka	16, 29
Freij Sandry	22	Marek Lukáš	10
Gardens	45, 47	Matějček Martin	22
Geislerová Aňa	41	Menez Monika	22
Geislerová Ester	28	Merhaut Standa	18
Grace	33	Mitrichenka Viki	30
Graves Tonya	31		

Mojmíra Papulescu a The Nihilists	41	Style	13
Monkey Business	31	Sunshine	38
Můj chlapec poslouchá železnou pannu	52, 54, 55	Šimánek Dušan	18, 35, 37
Muset	31	Šípek Bořek	38, 39
Nádvorník Pavel	10	Tokyon	13
Najbrt Aleš	10	Tománek Dušan	22
Nimcová Lucie	38, 43, 46, 47	Topol Jáchym	13
Nová Denisa	15, 31	Transformace	18
Novák Robert	10	Trier Lars von	41
Novotný Marek	8, 18, 26, 27, 28, 33, 35, 36	Turek Jiří	18
Numéro	11, 13	Uharčeková Regina	35
Ondrová Babeta	14	Urbánková Linda	22
Orten Beth	22, 56	Ureš Michal	22
Óestervag Charlotta	22	Valen Arte	22
Pan Kerstin zu	22	Vason Manuel	22, 25, 26
Paní Marie	43, 46, 47	Vaříme z vody	28
Parfémy	35, 37	Vávra David	13
Pelcl Jiří	38	Vazka Angel	25
Pels mens. Pels mens.	23, 24	Velčovský Maxim	14
Pepe Dita	18, 20, 43, 45, 47, 52, 53, 54, 55,	Veselá Zuzana	15, 33
Pionýři moderního hnutí	35	Vlčková Tereza	22
Plameňák/Kráska dne	33, 34	Vogue	11, 13
Ploiter Ute	22	Vše o mé matce	43, 45
Pop je úplně všechno	41, 42	Vrhel Jakub	7, 23
Poklad na řece Xingu	50, 51	WAD	11, 13, 29
Post	10, 13	Wallpaper	13
Pošová Johana	22	When I dream I dream of your meds	35, 36
Potocki Silvia	22, 23, 24, 47	Willert Petr	9
Praktická žena	26, 27	Zárubová Hana	15, 28
Prášilová Bára	22, 27, 28	Zeiser Doris	22
Raut	10, 12, 13	Zuric Lauren	22, 38
Rauwolf Josef	13	Živel	12, 13
Real Madrid	35, 36	Župník Peter	10
Respektuj svou mámu	8, 23		
Rokenrol	41		
Róna Jaroslav	13		
Rubešová Alžběta	56		
Rybová Linda	40, 41		
Sagmeister Stefan	38		
Semerádová Jana	14		
Simerová Kateřina	22, 43, 44		
Slovensko	47		
Soap magazine	13		
SofieSilvie	52		
Stalichová Johana	22		
Stanko Vasil	10		
Stano Tono	10, 13		
Stein Štěpánka	4, 18, 19, 21, 22, 31, 38		
Stopy tvé krve ve sněhu	27, 28		